

Vaststelling van Geharmoniseerde Beleidsregels voor de ICT-Markt in de ACS-landen

Toegang tot Publieke Informatie (Vrijheid van Informatie): Richtlijnen voor Model Beleid & Wetteksten

HIPCAR

Harmonisatie van Beleid,
Wetgeving en Regelgevings
procedures op het stuk van
ICT in het Caribisch gebied

Vaststelling van Geharmoniseerde Beleidsregels voor de ICT-Markt in de ACP-landen

Toegang tot Publieke Informatie (Vrijheid van Informatie):

Richtlijnen voor Model Beleid
& Wetteksten

HIPCAR

Harmonisatie van Beleid,
Wetgeving en Regelgevings
procedures op het stuk van
ICT in het Caribisch gebied

Dit document is tot stand gekomen met de financiële ondersteuning van de Europese Unie. De standpunten die hierin tot uiting worden gebracht zijn geenszins een weergave van de mening van de Europese Unie.

De gehanteerde benamingen en de presentatie van materiaal, waaronder begrepen kaarten, houden geen uiting in van enige mening van de ITU met betrekking tot de juridische status, of de afbakening van de grenzen, van enig land, territorium, stad of gebied. De vermelding van specifieke ondernemingen of van bepaalde producten betekent niet dat deze worden onderschreven of aanbevolen door de ITU boven andere van soortgelijke aard die niet worden vermeld. Dit Rapport heeft geen redactionele revisie ondergaan.

Denk aan het milieu voordat u dit rapport print.

© ITU 2011

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, op enige manier dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de ITU.

Voorwoord

Informatie- en communicatietechnologie (ICT) geeft vorm aan het proces van het globalisatie. Het potentieel hiervan erkennend voor het bespoedigen van de economische integratie van de Caribische regio en daarbij haar grotere welvarendheid en sociale transformatie, heeft de CARICOM Interne Markt en Economie (CSME) een ICT-strategie ontwikkeld die gefocust is op versterkte connectiviteit en ontwikkeling.

Liberalisatie van de telecommunicatiesector is een van de sleutelementen van deze strategie. Coördinatie binnen de gehele regio is essentieel indien beleid, wetgeving en praktijken voortvloeiend uit de liberalisatie door elk land niet dermate verschillend moeten zijn dat ze een belemmering gaan vormen voor de ontwikkeling van een regionale markt.

Het project 'Versterking van het Concurrentievermogen in het Caribisch Gebied door de Harmonisatie van Beleid, Wetgeving en Regelgevingsprocedures op het stuk van ICT' (HIPCAR) was gericht op het aanpakken van deze potentiële belemmering door het samenbrengen en begeleiden van alle 15 Caribische landen in de Groep van Staten in Afrika, het Caribisch Gebied en de Stille Oceaan (ACP) terwijl zij hun geharmoniseerd Beleid, Wetgeving en Regelgevingsprocedures op het stuk van ICT formuleerden en aannamen. Uitgevoerd door de Internationale Telecommunicatie-Unie (ITU), is het project ondernomen in nauwe samenwerking met de Caribische Telecommunicatie-Unie (CTU), die de voorzitter is van de HIPCAR-Stuurgroep. Een mondiaal stuurcomité bestaande uit de vertegenwoordigers van het ACP-Secretariaat en het Directoraat-generaal EuropeAid Ontwikkeling en Samenwerking (DEVCO, Europese Commissie) houdt toezicht op de totale implementatie van het project.

Het project vindt plaats in het kader van het programma ACP Informatie- en Telecommunicatietechnologie (@CP-ICT) en wordt gefinancierd uit het 9^e Europees Ontwikkelingsfonds (EDF), dat het voornaamste instrument is voor het verstrekken van Europese hulp voor ontwikkelingssamenwerking in de ACP-Staten, met medefinanciering van de ITU. Het @CP-ICT is gericht op het ondersteunen van de ACP-regeringen en -instituten bij het harmoniseren van hun ICT-beleid in de sector door het bieden van beleidsadvies, training en gerelateerde capaciteitsopbouw van hoge kwaliteit, met referentiepunten over de hele wereld doch van plaatselijke relevantie.

Alle projecten die meerdere belanghebbenden bij elkaar brengen worden geconfronteerd met de dubbele uitdaging van het creëren van een gevoel van gedeeld ownership en het waarborgen van optimale resultaten voor alle partijen. HIPCAR heeft bijzondere aandacht besteed aan deze kwestie vanaf het prille begin van het project in december 2008. Overeenstemming bereikt hebbend over gedeelde prioriteiten, werden werkgroepen van belanghebbenden gevormd voor het aanpakken daarvan. De specifieke noden van de regio werden vervolgens geïdentificeerd evenals potentiële succesvolle regionale praktijken, welke daarna werden getoetst aan elders gevestigde praktijken en standaarden.

Deze gedetailleerde beoordelingen, die bijzonderheden die specifiek waren voor de landen weerspiegelen, dienden als basis voor het modelbeleid en de modelwetteksten die het vooruitzicht boden van een wetgevingslandschap waarop de hele regio trots kan zijn. Het project zal zeker andere regio's tot voorbeeld strekken bij hun pogingen de katalytische kracht van ICT bruikbaar te maken voor het bespoedigen van economische integratie en sociale en economische ontwikkeling.

Ik maak gebruik van deze gelegenheid om dank uit te brengen aan de Europese Commissie en het ACP-Secretariaat voor hun financiële bijdrage. Ik breng ook dank uit aan het Secretariaat van de Caribische Gemeenschap (CARICOM) en het Secretariaat van de Caribische Telecommunicatie-Unie (CTU) voor hun bijdrage aan dit werk. Zonder de politieke wil van de zijde van de begunstigde landen zou niet veel zijn bereikt. Ik breng daarom mijn hartgrondige dank uit aan alle ACP-regeringen voor hun politieke wil welke dit project tot een groot succes heeft gemaakt.

Brahima Sanou,
BDT, Directeur

Dankwoord

Dit document vertegenwoordigt een van de resultaten van de regionale activiteiten uitgevoerd in het kader van het HIPCAR-project “Versterking van het Concurrentievermogen in het Caribisch Gebied door de Harmonisatie van Beleid, Wetgeving en Regelgevingsprocedures op het stuk van ICT” officieel van start gegaan in Grenada in december 2008.

In reactie op zowel de uitdagingen als de kansen voortvloeiende uit de bijdrage van de informatie- en communicatietechnologie (ICT) aan de politieke, sociale, economische en ecologische ontwikkeling, hebben de Internationale Telecommunicatie-Unie (ITU) en de Europese Commissie (EC) hun krachten gebundeld en een overeenkomst getekend voor het geven van “Assistentie bij de vaststelling van geharmoniseerde beleidsregels voor de ICT-markt in de ACP”, als onderdeel van het Programma “ACP-Informatie- en Communicatietechnologie (@CP-ICT)” in het kader van het 9^e Europees Ontwikkelingsfonds (EDF), i.e. het ITU-EC-ACP-project.

Dit wereldwijd ITU-EC-ACP-project wordt geïmplementeerd via drie aparte subprojecten die zijn afgestemd op de specifieke behoeften van elke regio: het Caribisch Gebied (HIPCAR), sub-Sahara Afrika (HIPSSA) en de Stille Zuidzee Eilandstaten (ICB4PAC).

De HIPCAR-Stuurgroep - voorgezeten door de Caribische Telecommunicatie-Unie (CTU) - zorgde voor de begeleiding en ondersteuning van een team van adviseurs, onder wie Gilberto Martins de Almeida, Kwesie Prescod en Karen Stephen-Dalton. Het concept document werd vervolgens bestudeerd, gefinaliseerd en met een ruime consensus aangenomen door de participanten van twee consultatiewerkshops voor de HIPCAR-Werkgroep Kwesties de Informatiemaatschappij rakende, gehouden te Saint Lucia van 8-12 maart 2010 en Barbados van 23-26 augustus 2010 (zie Bijlagen). De toelichting bij de modelwetteksten in dit document is opgesteld door Gilberto Martins de Almeida en behandelt onder andere de punten die tijdens de tweede workshop naar voren werden gebracht.

ITU wil een bijzonder woord van dank uitbrengen aan de delegaties van de Caribische ministeries belast met ICT en telecommunicatie die hebben deelgenomen aan de workshops, alsook aan vertegenwoordigers van ministeries van justitie en juridische zaken en andere lichamen uit de publieke sector, regelgevende lichamen, de academische wereld, het maatschappelijk middenveld, aanbieders van diensten en regionale organisaties, voor hun harde werk en toewijding bij het produceren van de inhoud van dit rapport. Door deze brede participatie van de publieke sector vertegenwoordigende verschillende sectoren heeft het project kunnen profiteren van een dwarsdoorsnede van standpunten en belangen. De bijdragen vanuit het Secretariaat van de Caribische Gemeenschap en de Caribische Telecommunicatie-Unie worden ook met dank gememoreerd.

Zonder de actieve betrokkenheid van al deze belanghebbenden, zou het niet mogelijk zijn geweest documenten zoals deze te produceren, welke niet alleen de algemene vereisten en voorwaarden van de Caribische regio weergeven maar ook de internationale beste praktijk vertegenwoordigen.

De activiteiten zijn ten uitvoer gelegd door Kerstin Ludwig, verantwoordelijk voor de coördinatie van activiteiten in het Caribisch Gebied (HIPCAR-Projectcoördinator), en Sandro Bazzanella, verantwoordelijk voor het beheer van het volledig project voor de landen in Afrika ten zuiden van de Sahara, het Caribisch Gebied en de Stille Oceaan (ITU-EC-ACP-Projectmanager), met algemene ondersteuning van Nicole Darmanie, HIPCAR-Projectassistent, en van Silvia Villar, ITU-EC-ACP-Projectassistent. Het werk is uitgevoerd onder de algemene leiding van Cosmas Zavazava, Hoofd, afdeling Projectondersteuning en Kennisbeheer (PKM). Het document is verder verbeterd aan de hand van de commentaren van de ITU Telecommunication Development Bureau's (BDT) ICT-applicaties en Cybersecurity Divisie (CYB), evenals van Michael Tetelmann. Philip Cross van het ITU Regionaal Kantoor voor het Caribisch gebied verleende ondersteuning. De vooropmaak werd verzorgd door Pau Puig Gabarró. Het team van ITU's Publication Composition Service (dienst samenstelling publicaties) is verantwoordelijk voor de publicatie.

Inhoudsopgave

Bladzijde

Inleiding	1
Deel I: Richtlijnen voor Model Beleid – Toegang tot Publieke Informatie (Vrijheid van Informatie)	11
Deel II: Model Wettekst– Regeling Toegang tot Publieke Informatie (Vrijheid van Informatie)	15
Indeling van de artikelen	15
HOOFDSTUK I – INLEIDING	17
HOOFDSTUK II – PLICHT OM BEPAALDE INFORMATIE TE PUBLICEREN	19
HOOFDSTUK III – HET RECHT OP TOEGANG TOT PUBLIEKE INFORMATIE	21
HOOFDSTUK IV – VRIJGESTELDE DOCUMENTEN	25
HOOFDSTUK V – HERZIENING EN BEROEP	29
HOOFDSTUK VI – AANGEWENZEN AUTORITEIT.....	30
HOOFDSTUK VII – SCHENDING EN HANDHAVING.....	35
HOOFDSTUK VIII – OVERIGE	36
Deel III: Memorie van toelichting bij de model wettekst toegang tot publieke informatie (vrijheid van informatie)	39
INLEIDING	39
COMMENTAAR OP DE ARTIKELEN.....	41
HOOFDSTUK I – INLEIDENDE BEPALINGEN	41
HOOFDSTUK II – ALGEMENE PLICHT VAN PUBLIEKE LICHAMEN OM INFORMATIE TE PUBLICEREN	44
HOOFDSTUK III – ALGEMEEN RECHT VAN INDIVIDUEN OP TOEGANG TOT PUBLIEKE INFORMATIE....	45
HOOFDSTUK IV – VRIJSTELLING VAN DOCUMENT OF INFORMATIE IN DOCUMENTEN	49
HOOFDSTUK V – HERZIENING VAN EN BEROEP TEGEN BESLUITEN VAN PUBLIEKE LICHAMEN	50
HOOFDSTUK VI – INSTELLEN VAN DE AANGEWENZEN AUTORITEIT, DE JUISTE VORM EN BEVOEGDHEDEN	51
HOOFDSTUK VII – VASTSTELLEN VAN OVERTREDINGEN EN STRAFFEN VOOR HET OVERTREDEN VAN DE BEPALINGEN.....	55
HOOFDSTUK VIII – ALGEMENE BEPALINGEN VOOR HET VERGEMAKKELIJKEN VAN DE IMPLEMENTATIE VAN HET KADER E.....	56
BIJLAGEN	59
Bijlage 1 Deelnemers in de Eerste Consultatieve Workshop voor de Werkgroep van het HIPCAR project	59
Bijlage 2 Deelnemers in de Tweede Consultatieve Workshop (fase B) voor de Werkgroep van het HIPCAR project	61

Inleiding

1.1. HIPCAR-Project – Doelstellingen en begunstigen

Het door de EU-ITU gefinancierd HIPCAR – project¹ met een looptijd van drie jaar werd door de Internationale Telecommunicatie Unie (ITU) en de Europese Unie (EU) gelanceerd in september 2008, in nauwe samenwerking met het Secretariaat van de Caribische Gemeenschap (CARICOM) en de Caribische Telecommunicatie Unie (CTU). Het maakt deel uit van een globaal ITU-EU-project voor de ACP-staten en omvat tevens de landen in Afrika ten zuiden van de Sahara en in de Stille Oceaan.

Het doel van HIPCAR is CARIFORUM² – landen in het Caribisch gebied te assisteren bij het harmoniseren van hun beleid en procedures voor wet- en regelgeving op het vlak van informatie- en communicatietechnologie (ICT) met het oog op het scheppen van een gunstig klimaat voor ICT-ontwikkeling en connectiviteit, om zo de marktintegratie te bevorderen, de investering in verbeterde ICT-capaciteit en -diensten aan te moedigen en de bescherming van de belangen van ICT-gebruikers in de hele regio te vergroten. Het uiteindelijke doel van het project is het versterken van het concurrentievermogen en de sociaal-economische en culturele ontwikkeling in het Caribisch gebied door middel van ICT.

Overeenkomstig artikel 67 van het Herziene Verdrag van Chaguaramas, kan HIPCAR worden beschouwd als een integrerend deel van het streven van de regio om de CARICOM Interne Markt & Economie (CSME) te ontwikkelen via de progressieve liberalisatie van zijn ICT-dienstensector. Het project biedt ook ondersteuning aan de CARICOM-Agenda voor Connectiviteit en de verplichtingen van de regio tegenover de Wereldtop over de informatiemaatschappij (WSIS), de Algemene Overeenkomst van de Wereldhandelsorganisatie inzake de Handel in Diensten (WTO-GATS) en de Millenniumdoelstellingen voor Ontwikkeling (MDG's). Het houdt tevens rechtstreeks verband met het bevorderen van het concurrentievermogen en een grotere toegang tot diensten in de context van verdragsverplichtingen zoals de Economische Partnerschapsovereenkomst van de CARIFORUM-landen met de Europese Unie (EU-EPO).

De begunstigde landen van het HIPCAR-project zijn Antigua en Barbuda, de Bahama's, Barbados, Belize, Gemeenbest Dominica, de Dominicaanse Republiek, Grenada, Guyana, Haïti, Jamaica, St. Kitts en Nevis, St. Lucia, St. Vincent en de Grenadines, Suriname, en Trinidad en Tobago.

1.2. Stuurcomité en Werkgroepen van het project

HIPCAR heeft een Stuurcomité voor het project ingesteld om te zorgen voor de nodige begeleiding en supervisie. Het Stuurcomité bestaat onder andere uit vertegenwoordigers van het Secretariaat van de Caribische Gemeenschap (CARICOM), de Caribische Telecommunicatie Unie (CTU), de Oost-Caribische Telecommunicatie Autoriteit (ECTEL), de Caribische Associatie van Nationale Telecommunicatie Organisaties (CANTO), de Caribische ICT-Virtuele Gemeenschap (CIVIC), en de Internationale Telecommunicatie Unie (ITU).

¹ De volledige titel van het HIPCAR-project is "Versterking van het Concurrentievermogen in het Caribisch Gebied door de Harmonisatie van Beleid, Wetgeving en Regelgevingsprocedures op het stuk van ICT". HIPCAR is deel van een mondiaal ITU-EC-ACP-project ondersteund en gefinancierd door de Europese Unie met EUR 8 miljoen en een aanvulling van USD 500,000 van de Internationale Telecommunicatie Unie (ITU). Het wordt uitgevoerd door de Internationale Telecommunicatie Unie (ITU) in samenwerking met de Caribische Telecommunicatie Unie (CTU) en met betrokkenheid van andere organisaties in de regio. (zie www.itu.int/ITU-D/projects/ITU_EC_ACP/hipcar/index.html).

² Het CARIFORUM is een regionale organisatie van vijftien onafhankelijke staten in het Caribisch gebied (Antigua en Barbuda, Bahama's, Barbados, Belize, Dominica, de Dominicaanse Republiek, Grenada, Guyana, Haïti, Jamaica, Saint Christopher en Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent en de Grenadines, Suriname, en Trinidad en Tobago). Deze staten zijn alle ondertekenaars van de ACP-EU-verdragen.

Om de inbreng van de belanghebbenden en de relevantie voor elk land te garanderen, werden ook HIPCAR-Werkgroepen geïnstalleerd bestaande uit leden die zijn aangewezen door de respectieve overheden van de landen – met inbegrip van specialisten van ICT-agentschappen, justitie en juridische zaken en andere publieke sector lichamen, nationale regelgevende instanties, nationale ICT-contactpersonen en personen verantwoordelijk voor het ontwikkelen van nationale wetgeving. Door deze brede participatie van de publieke sector uit verschillende sectoren heeft het project kunnen profiteren van een dwarsdoorsnede van standpunten en belangen. De Werkgroepen bestaan verder uit vertegenwoordigers van relevante regionale lichamen (CARICOM-Secretariaat, CTU, ECTEL en CANTO) en waarnemers van overige belanghebbende entiteiten in de regio (zoals het maatschappelijk middenveld, de particuliere sector, aanbieders van telecommunicatiediensten, de academische wereld, enz.).

De Werkgroepen waren verantwoordelijk voor het uitdiepen van de volgende twee werkgebieden:

1. *ICT-Beleidskader en Wetgevingskader voor Kwesties de Informatiemaatschappij rakende, omvattende zes deelgebieden: e-commerce (transacties en bewijs), persoonlijke levenssfeer & gegevensbescherming, onderscheppen van berichten, cybercriminaliteit, en toegang tot publieke informatie (vrijheid van informatie).*
2. *ICT-Beleidskader en Wetgevingskader voor Telecommunicatie, omvattende drie deelgebieden: universele toegang/diensten, interconnectie, en vergunningenbeleid.*

De rapporten van de Werkgroepen gepubliceerd in deze documentenreeks zijn opgebouwd rond deze twee voornaamste werkgebieden.

1.3. Projectuitvoering en -inhoud

De aanzet tot de projectactiviteiten werd gegeven door middel van een rondetafelbespreking voor de lancering van het project gehouden in Grenada, van 15 tot 16 december 2008. Tot heden hebben alle begunstigde landen van het HIPCAR-project – uitgezonderd Haïti – samen met de als partners van het project optredende regionale organisaties, regelgevende instanties, aanbieders van telecommunicatiediensten, academische wereld en het maatschappelijk middenveld actief geparticipeerd in de HIPCAR-evenementen, met inbegrip van – naast de projectlancering in Grenada – regionale workshops in Trinidad & Tobago, St. Lucia, St. Kitts en Nevis, Suriname en Barbados.

De inhoudelijke activiteiten van het project staan onder leiding van teams van regionale en internationale deskundigen die samenwerken met de leden van de Werkgroepen die zich concentreren op de twee bovengenoemde werkgebieden.

Tijdens *Fase I* van het project – net afgerond – heeft HIPCAR:

1. een beoordeling gemaakt van de bestaande wetgeving van de begunstigde landen vergeleken met de internationale beste toepassing in de praktijk en in de context van harmonisatie in de gehele regio; en
2. model beleidsregels en model wetteksten opgesteld voor de bovengenoemde werkgebieden, waaruit het nationaal ICT-beleid en de nationale ICT-wetgeving/regelgeving kunnen worden ontwikkeld.

Het is de bedoeling dat deze voorstellen worden bekrachtigd of onderschreven door CARICOM/CTU en de autoriteiten van de landen in de regio als basis voor de volgende fase van het project.

Fase II van het HIPCAR-project is erop gericht begunstigde landen die daar belangstelling voor hebben assistentie te verlenen bij het omzetten van de eerder genoemde modellen in nationaal ICT-beleid en nationale ICT-wetgeving aangepast aan hun specifieke eisen, omstandigheden en prioriteiten. HIPCAR heeft fondsen gereserveerd om te kunnen inspelen op de verzoeken van de landen voor technische bijstand – met inbegrip van capaciteitsopbouw – nodig voor dit doel.

1.4. Overzicht van de zes HIPCAR-richtlijnen voor model beleid en wetteksten inzake kwesties de informatiemaatschappij rakende

Wereldwijd zijn landen, ook in het Caribisch gebied, op zoek naar manieren om wettelijke kaders te ontwikkelen voor het aanpakken van de behoeften van de informatiemaatschappij met het oog op het gebruikmaken van de groeiende aanwezigheid van het wereldwijde web als een kanaal voor de levering van diensten, ter garantie van een veilige omgeving en ter verhoging van de verwerkingskracht van informatie-systemen voor zakelijke efficiëntie en effectiviteit.

De informatiemaatschappij is gebaseerd op het uitgangspunt van toegang tot informatie en diensten en het gebruik van geautomatiseerde verwerkingssystemen ter verbetering van de levering van diensten aan markten en personen *overall in de wereld*. Voor zowel gebruikers als bedrijven biedt de informatiemaatschappij in het algemeen en de beschikbaarheid van informatie- en communicatietechnologie (ICT) unieke kansen. Terwijl de belangrijkste vereisten van de handel ongewijzigd blijven, creëert de directe overdracht van commerciële informatie mogelijkheden voor verbeterde zakelijke relaties. Dit gemak van uitwisseling van commerciële informatie brengt ook nieuwe paradigma's met zich mee: ten eerste, waar informatie wordt gebruikt om transacties met betrekking tot fysieke goederen en traditionele diensten te ondersteunen, en ten tweede, waar informatie zelf het product is dat wordt verhandeld.

De beschikbaarheid van ICT en nieuwe netwerk-gebaseerde diensten bieden een aantal voordelen voor de samenleving in het algemeen, met name voor ontwikkelingslanden. ICT-toepassingen, zoals e-overheid, e-handel, e-onderwijs, e-gezondheidszorg en e-milieu, worden gezien als faciliterend voor ontwikkeling, aangezien zij een efficiënt kanaal bieden voor de levering van een breed scala aan basisdiensten in afgelegen en landelijke gebieden. ICT-toepassingen kunnen de vervulling van de millennium ontwikkelingsdoelstellingen vergemakkelijken, armoede terugdringen en de gezondheids- en milieuumstandigheden in ontwikkelingslanden verbeteren. Onbelemmerde toegang tot informatie kan de democratie ondersteunen, als de informatiestroom buiten de controle valt van overheidsinstanties (zoals is gebeurd, bij voorbeeld in Oost-Europa). Met de juiste aanpak, context en uitvoeringsprocessen, kunnen investeringen in ICT-toepassingen en -instrumenten resulteren in productiviteit en kwaliteitsverbetering.

Echter, het transformatieproces gaat gepaard met uitdagingen aangezien het bestaande wettelijk kader niet noodzakelijk de specifieke eisen van een snel veranderende technische omgeving dekt. In gevallen waar informatie de handel in traditionele goederen en diensten ondersteunt, moet er duidelijkheid zijn in de manier waarop traditionele commerciële veronderstellingen worden toegepast, en in het geval waarin informatie het product is dat wordt verhandeld, moet de maker/ eigenaar van het product worden beschermd. In beide gevallen, moet er vastgesteld worden hoe het misdrijf aan het licht wordt gebracht, vervolgd en stopgezet in de realiteit van grensoverschrijdende transacties op basis van een immaterieel product.

De zes met elkaar verbonden model kaders

Het HIPCAR-project heeft zes (6) met elkaar verbonden model kaders ontwikkeld die een alomvattend wettelijk kader vormen voor de aanpak van de hierboven genoemde veranderende omgeving van de informatiesamenleving door het begeleiden en ondersteunen van de invoering van geharmoniseerde wetgeving in de HIPCAR begunstigde landen.

In de eerste plaats werd een juridisch kader ontwikkeld om het recht van gebruikers te beschermen in een veranderende omgeving en daarmee, naast andere aspecten, te zorgen voor vertrouwen van de consument en beleggers in rechtszekerheid en bescherming van privacy, en HIPCAR model wetteksten werden ontwikkeld om overwegingen aan te pakken met betrekking tot: **de toegang tot publieke informatie (Vrijheid van Informatie)** – gericht op het stimuleren van de juiste cultuur van transparantie in regelgeving in het voordeel van alle belanghebbenden; en **privacy en gegevensbescherming** – gericht op het waarborgen van de bescherming van de privacy en persoonlijke gegevens naar tevredenheid van het individu. Dit laatste kader is gericht op passende geheimhoudingspraktijken binnen zowel de publieke als private sector.

In de tweede plaats, werd een HIPCAR model wettekst ontwikkeld voor **elektronische handel (transacties)**, met inbegrip van elektronische handtekeningen voor het vergemakkelijken van de harmonisatie van de wetten met betrekking tot de standaardverwachtingen en rechtsgeldigheid van contract formuleringspraktijken. Dit kader is erop gericht om te voorzien in de gelijkwaardigheid van papieren en elektronische documenten en contracten en voor het leggen van een basis voor het aangaan van handel in cyberspace. Een wettekst over **Elektronische Handel (Bewijs)** – de bijbehorende tekst voor het kader voor elektronische handel (transacties) werd toegevoegd ter regulering van het wettig bewijs, in zowel civiele en criminele procedures.

Om ervoor te zorgen dat ernstige schendingen van de vertrouwelijkheid, integriteit en beschikbaarheid van ICT en de gegevens kunnen worden onderzocht door de rechtshandhaver, werden model wetteksten ontwikkeld om wetgeving te harmoniseren op het gebied van het strafrecht en het strafprocesrecht. De wettekst inzake **cybercriminaliteit** definieert strafbare feiten, onderzoeksinstrumenten en de strafrechtelijke aansprakelijkheid van de belangrijkste actoren. Een wettekst over het **onderscheppen van elektronische communicatie** verschaft een passend kader dat het wederrechtelijk onderscheppen van communicatie verbiedt en heeft een minieme mogelijkheid geschapen zodat de rechtshandhaver in staat wordt gesteld om rechtmatig communicatie te onderscheppen, indien aan bepaalde duidelijk omschreven voorwaarden is voldaan.

Ontwikkelen van de model wetteksten

De model wetteksten werden ontwikkeld rekening houdend met de belangrijkste elementen van internationale trends, alsmede juridische tradities en beste praktijken uit de regio. Dit proces werd ondernomen zodat de kaders het beste beantwoorden aan de realiteit en de behoeften van de regio van HIPCAR begunstigde landen waarvoor en waarmee zij zijn ontwikkeld. Daarom was er tijdens het proces veel interactie met belanghebbenden in elk stadium van de ontwikkeling.

De eerste stap in dit complexe proces is een evaluatie van de bestaande juridische kaders binnen de regio door middel van een beoordeling van de wetgeving betreffende alle relevante gebieden. Naast uitgevaardigde wetgeving, werd in het overzicht opgenomen, indien relevant, wetsontwerpen die waren voorbereid, maar die nog niet het proces van afkondiging hadden voltooid. In een tweede stap werden de beste internationale praktijken (bijvoorbeeld van de Verenigde Naties, OESO, EU, het Gemenebest, UNCITRAL en CARICOM), alsmede geavanceerde nationale wetgeving (bijvoorbeeld uit het Verenigd Koninkrijk, Australië, Malta en Brazilië, onder andere) geïdentificeerd. Deze beste praktijken werden gebruikt als maatstaf.

Voor elk van de zes gebieden, werden complexe juridische analyses opgesteld, die de bestaande wetgeving in de regio vergeleek met deze maatstaven. Deze rechtsvergelijkende analyse leverde een momentopname van de mate van vooruitgang op belangrijke beleidsterreinen binnen de regio. Deze bevindingen waren leerzaam, en toonden aan dat er een meer geavanceerde ontwikkeling was in wetgevingskaders met betrekking tot elektronische transacties, cybercriminaliteit (of "computermisbruik") en toegang tot publieke informatie (vrijheid van informatie) dan is gebleken in de andere kaders.

Op basis van de resultaten van de rechtsvergelijkende analyses, hebben de regionale belanghebbenden "bouwstenen" ontwikkeld voor basisbeleid, die – zodra deze zijn goedgekeurd door de betrokken partijen – de basis bepalen voor de verdere beraadslaging over het beleid en ontwikkeling van de wettekst. Deze bouwstenen voor het beleid bevestigden een aantal gemeenschappelijke thema's en trends in de internationale precedentes, maar identificeerden ook bepaalde overwegingen die moeten worden opgenomen binnen de context van een regio die bestaat uit soevereine kleine eiland-ontwikkelingslanden. Een voorbeeld van een belangrijke overweging betreffende de situatie die de beraadslagingen beïnvloedde in deze fase en in andere fasen van het proces was de kwestie van institutionele capaciteit om adequaat beheer van deze nieuwe systemen te faciliteren.

De beleidsbouwstenen werden vervolgens gebruikt om aangepaste model wetteksten te ontwikkelen die zowel aan de internationale normen en de vraag van de HIPCAR begunstigde landen voldoen. Elke model tekst werd vervolgens opnieuw geëvalueerd door de betrokken partijen vanuit het perspectief van de levensvatbaarheid en de mogelijkheid om te worden vertaald naar de regionale context. Als zodanig, heeft de groep belanghebbenden – bestaande uit een mix van wetgevingsjuristen en beleidsdeskundigen uit de regio – teksten ontwikkeld die het beste het samenvallen van de internationale normen met lokale overwegingen weerspiegelen. Een brede betrokkenheid van vertegenwoordigers van bijna alle 15 HIPCAR begunstigde landen, regelgevers, aanbieders van telecommunicatiediensten, regionale organisaties, het maatschappelijk middenveld en de academische wereld heeft ervoor gezorgd dat de wetteksten verenigbaar zijn met de verschillende wettelijke normen in de regio. Het werd echter ook erkend dat elke begunstigde staat misschien specifieke voorkeuren heeft met betrekking tot de uitvoering van sommige bepalingen. Daarom bieden de model teksten ook een keuze in de benadering binnen de algemeenheid van een geharmoniseerd kader. Deze aanpak is gericht op het faciliteren van brede acceptatie van de documenten en het verhogen van de mogelijkheid van een tijdige uitvoering in alle begunstigde rechtsgebieden.

Interactie en het overlappen van de model teksten

Als gevolg van de aard van de kwesties die worden overwogen, weerspiegelen alle zes kaders een aantal algemene aspecten.

In eerste instantie moet aandacht worden besteed aan de kaders die zorgen voor het gebruik van elektronische middelen in communicatie en uitvoering van handel: **Elektronische handel (transacties)**, **elektronische handel (bewijs)**, **cybercriminaliteit** en **onderscheppen van communicatie**. Alle vier kaders handelen over kwesties in verband met de behandeling van berichten verzonden via communicatienetwerken, de vaststelling van passende testen om de geldigheid van documenten of andere bescheiden te bepalen en de integratie van systemen gericht op de gelijke behandeling van papieren en elektronisch materiaal bij bescherming tegen onheuse behandeling, consumentenzaken en procedures voor geschillenbeslechting.

Als zodanig, zijn er verschillende gemeenschappelijke definities in deze kaders die rekening moeten houden met, waar nodig, overwegingen betreffende een uiteenlopende reikwijdte van de toepasbaarheid. Gemeenschappelijke concepten zijn onder meer: "elektronisch communicatienetwerk" – wat moet worden afgestemd op de bestaande definitie van het rechtsgebied in de heersende telecommunicatiewetten; "elektronisch document" of "elektronische bescheiden" – die een brede interpretatie moeten hebben zodat bijvoorbeeld audio- en videomateriaal daaronder vallen; en "elektronische handtekeningen", "geavanceerde elektronische handtekeningen", "certificaten", "geaccrediteerde certificaten", "certificaat dienstverleners" en "certificatie-instanties" – die allemaal te maken hebben met de toepassing van encryptietechnieken voor elektronische validatie van authenticiteit en de erkenning van de technologische en economische sector, die is opgezet rond het verlenen van dergelijke diensten.

In deze context, legt **elektronische handel (transacties)**, onder andere, kernbeginselen neer van de erkenning en toekenning die nodig zijn voor de effectiviteit van de andere kaders. De nadruk ligt op het definiëren van de fundamentele beginselen die gebruikt moeten worden bij het bepalen van de gevallen van een civiele of commerciële aard. Dit kader is ook van essentieel belang bij het bepalen van een geschikte marktstructuur en een realistische strategie voor de sector toezicht in het belang van het publiek en het vertrouwen van de consument. Beslissingen over de kwesties gerelateerd aan een dergelijk administratief systeem hebben vervolgens een invloed op hoe elektronische handtekeningen procedureel worden gebruikt ten behoeve van bewijsvoering, en hoe de verantwoordelijkheden en verplichtingen in de wet gedefinieerd op de juiste manier kunnen worden toegeschreven.

Deze veronderstelling van gelijkwaardigheid geeft de overige kaders de mogelijkheid op adequate wijze om te gaan met de vertrekpunten betreffende de passende behandeling van elektronische informatieoverdracht. Het kader voor **cybercriminaliteit**, bij voorbeeld, definieert strafbare feiten met betrekking tot de onderscheppen van communicatie, verandering van communicatie- en computergerelateerde fraude. Het kader voor **elektronische handel (bewijs)** voorziet in een basis die elektronisch bewijsmateriaal introduceert als een nieuwe categorie van bewijs.

Een belangrijke rode draad die **e-transacties** en **cybercriminaliteit** aan elkaar verbindt is de vaststelling van de passende aansprakelijkheid en verantwoordelijkheid van dienstverleners van wie diensten worden gebruikt in situaties van elektronisch gepleegde misdrijven. Speciale aandacht werd besteed aan de samenhang bij het bepalen van de doelpartijen voor deze relevante delen en te zorgen voor de juiste toepassing van de verplichtingen en de handhaving daarvan.

In het geval van de kaders gericht op het verbeteren van gereguleerd overzicht en vertrouwen van de gebruiker, behandelen de model teksten ontwikkeld door HIPCAR de twee uitersten van hetzelfde probleem: terwijl het model **toegang tot publieke informatie** de bevordering van de openbaarmaking van publieke informatie bevordert op specifieke uitzonderingen na, stimuleert het model **privacy en gegevensbescherming** de bescherming van een subset van deze informatie, die onttrokken is aan het vorige model. Belangrijk is dat beide kaders zijn gericht op het stimuleren van beter documentbeheer en archiveringspraktijken binnen de publieke sector en – in het geval van het laatstgenoemde kader – een aantal aspecten van de particuliere sector. Het is echter opmerkelijk dat – in tegenstelling tot de andere vier modelteksten – deze kaders niet uitsluitend van toepassing zijn op het elektronisch medium, noch voor het creëren van een gunstig kader waarbij overwegingen van een nieuw medium worden overgebracht naar bestaande procedures. Om te zorgen voor consistentie, zijn de kaders gericht op het reguleren van een passend beheer van informatiebronnen, in zowel elektronische en niet-elektronische vorm.

Er zijn een aantal structurele en logistieke overlappingsen die bestaan tussen deze twee wettelijke kaders. Onder andere in de definitie van de belangrijkste concepten van "overheidsinstantie" (de personen op wie de kaders van toepassing zouden zijn), "informatie", "gegevens" en "document", en de relatie tussen deze. Een andere belangrijke vorm van overlapping betreft het gepaste toezicht op deze kaders. Beide kaders vereisen de instelling van toezichthoudende instanties, die voldoende onafhankelijk van invloeden van buitenaf moeten zijn om zo het publiek te verzekeren van de integriteit van hun beslissingen. Deze onafhankelijke instanties moeten ook de capaciteit hebben om boetes en/of sancties op te leggen tegen partijen die activiteiten ondernemen om de doelstellingen van een van deze kaders te frustreren.

Conclusie

De zes HIPCAR model wetteksten voorzien de begunstigde landen van het project met een uitgebreid kader om het meest relevante gebied van regelgeving aan te pakken met betrekking tot vraagstukken van de informatiemaatschappij. In de formulering werden zowel de meest actuele internationale normen, alsook de eisen van kleine eiland-ontwikkelingslanden in het algemeen en – meer specifiek – die van de begunstigde HIPCAR-landen opgenomen. De brede betrokkenheid van de belanghebbenden uit deze begunstigde landen in alle fasen van de ontwikkeling van de model wetteksten zorgt ervoor dat zij probleemloos en tijdig kunnen worden aangenomen. Hoewel de nadruk ligt op de behoeften van de landen in het Caribisch gebied, zijn de genoemde model wetteksten reeds geïdentificeerd als mogelijke richtsnoeren door bepaalde landen in andere regio's van de wereld.

Gezien de specifieke en nauw met elkaar verbonden aard van de HIPCAR model teksten, zal het voor de begunstigde projectlanden het voordeligst zijn wetgeving te ontwikkelen en introduceren op basis van deze modellen op een gecoördineerde wijze. De modellen voor de elektronische handel (transacties en bewijs) zullen het meest effectief functioneren in geval van gelijktijdige ontwikkeling en adoptie van de kaders voor cybercriminaliteit en onderscheppen van communicatie, aangezien die zo nauw verbonden en afhankelijk van elkaar zijn voor het aanpakken van de zorgpunten betreffende de ontwikkeling van een

gedegen regelgeving. De kaders voor toegang tot publieke informatie en privacy en gegevensbescherming bevatten ook dergelijke synergieën in de administratieve kaders en kerncompetentie vereisten dat de gelijktijdige aanname slechts beide kaders kan versterken in de uitvoering ervan.

Op deze manier zal er een optimale mogelijkheid gecreëerd worden om de holistische kaders te benutten die zijn ingesteld in de regio.

1.5. Dit rapport

Dit rapport handelt over toegang tot publieke informatie (vrijheid van informatie), een van de werkterreinen van de Werkgroep inzake ICT-Beleidskader en Wetgevingskader voor Kwesties de Informatiemaatschappij rakende. Het omvat de Richtlijnen voor Model beleid en een Model Wettekst met Memorie van Toelichting die de landen in het Caribisch gebied zouden kunnen gebruiken wanneer zij hun eigen nationaal beleid en wetgeving op dit gebied ontwikkelen of bijwerken.

Voorafgaand aan het formuleren van dit document, heeft een team van deskundigen van HIPCAR – in nauwe samenwerking met de bovenstaande leden van de Werkgroep – een evaluatie voorbereid en beoordeeld van bestaande wetgeving in de vijftien begunstigde HIPCAR-landen in de regio die zich op zes gebieden heeft geconcentreerd: Elektronische Transacties, Elektronisch Bewijs bij e-Commerce, Bescherming van Privacy en gegevens, Onderscheppen van Communicatie, Cybercriminaliteit, en Toegang tot publieke informatie (Vrijheid van Informatie). Deze evaluatie hield rekening met geaccepteerde internationale en regionale beste praktijken.

Deze regionale evaluatie – apart gepubliceerd als bijbehorend document voor het huidige rapport³ – betrof een vergelijkende analyse van de huidige wetgeving met betrekking tot Toegang tot publieke informatie in de begunstigde HIPCAR-landen en de identificatie van eventuele lacunes met betrekking hiertoe, waardoor de basis werd gelegd voor de ontwikkeling van een raamwerk voor model beleid en wettekst dat hierin wordt gepresenteerd. Doordat de nationale, regionale en internationale beste toepassing in de praktijk en standaarden worden weerspiegeld, terwijl tegelijkertijd de compatibiliteit met de juridische tradities in het Caribisch gebied zijn gegarandeerd, beantwoorden de model documenten in dit rapport aan de specifieke vereisten van de regio.

De model wettekst inzake toegang tot publieke informatie werd in drie fasen ontwikkeld: (1) het opstellen van een evaluatierapport; (2) de ontwikkeling van richtlijnen voor model beleid; en (3) het formuleren van een model wettekst. Het beoordelingsrapport werd voorbereid in twee fasen door HIPCAR-consultants. De eerste fase werd uitgevoerd door Mw. Pricilla Banner, en de tweede fase door dhr. Gilberto Martíns de Almeida. Hierna werden de concept richtlijnen voor model beleid voorbereid door dhr. Martíns de Almeida, waarna zij zijn bekeken, besproken en afgerond door de HIPCAR-werkgroep inzake Kwesties de Informatiemaatschappij rakende tijdens de eerste consultatieworkshop van het project voor de bovengenoemde werkgroep gehouden te Saint Lucia van 8-12 maart 2010. Op basis van de richtlijnen voor model beleid, heeft de HIPCAR-consultant dhr. Kwesi Prescod de concept voorbereid, die ook werd bekeken, besproken en afgerond door de bovengenoemde werkgroep tijdens de tweede consultatieworkshop van het project gehouden te St. Kitts en Nevis van 19 tot 22 juli 2010 (zie bijlagen). De Memorie van Toelichting bij de model wettekst is opgesteld door dhr. Prescod waarin onder andere de zaken die naar voren zijn gebracht in de tweede workshop worden behandeld. De documenten zijn met een brede consensus goedgekeurd tijdens deze workshops. Het HIPCAR-project stuurcomité en het project management team hebben toezicht gehouden op het ontwikkelingsproces van deze documenten.

³ Zie "ICT-Beleidskader en Wetgevingskader voor Kwesties de Informatiemaatschappij rakende – Elektronische Transacties: Evaluatierapport inzake de huidige situatie in het Caribisch gebied" beschikbaar op www.itu.int/ITU-D/projects/ITU_EC_ACP/hipcar/

Volgend op dit proces werden de documenten afgerond en verspreid onder alle belanghebbenden ter overweging van de overheden van de HIPCAR begunstigde landen.

1.6. Het belang van doeltreffend beleid en wetgeving inzake toegang tot publieke informatie (vrijheid van informatie)

In de zogenaamde informatiemaatschappij, waarin informatie een gemeenschappelijke munt is en naar verwachting naar de hele wereld zal stromen, wordt iedere staat toegelaten deel te nemen in en bij te dragen aan de internationale uitwisseling van informatie. Als gevolg hiervan, kunnen landen waar het nationale beleid en wetgeving niet uitdrukkelijk dergelijke uitwisseling mogelijk maakt, worden vaak niet gezien als een open en gastvrije omgeving voor de uitwisseling van informatie, en die blijven buiten de belangrijke stroom van informatie, zoals informatie in verband met financiële investeringen, gezondheid, privégegevens, en vele anderen. Met andere woorden, een staat waar het delen van informatie niet duidelijk aangemoedigd wordt, zal naar verwachting een lagere kans hebben op het bereiken van goede integratie in de mondiale arena.

Het uitwisselen van informatie veronderstelt vrijheid van informatie. Eigenlijk is er zonder vrije toegang tot informatie is er weinig of geen informatie te delen. Vrijheid betekent in deze context wettelijk mandaten en plichten opgelegd om te verzekeren dat informatie verplicht wordt vrijgegeven wanneer dit verzocht wordt in overeenstemming met specifieke wettelijke voorschriften.

Op dezelfde wijze, is vrijheid van informatie een uitvloeisel van de vrijheid van meningsuiting en van het recht op privacy. De geïntegreerde handhaving van dergelijke beginselen is een internationaal zorgpunt, wat is erkend op verschillende internationale fora, waaronder de Wereldtop voor de Informatiemaatschappij (WSIS) – waar de Beginselverklaring⁴ aangenomen in 2003 de volgende specifieke verwijzingen maakt naar de vrijheid van informatie:

"Wij bevestigen als een essentieel fundament van de informatiemaatschappij, en zoals beschreven in artikel 19 van de universele verklaring van de rechten van de mens, dat iedereen het recht heeft op de vrijheid van mening en meningsuiting; dat dit recht de vrijheid omvat een mening te koesteren zonder inmenging, en informatie en ideeën op te zoeken, te ontvangen en door te geven via alle media en ongeacht grenzen. Communicatie is een fundamenteel sociaal proces, een fundamentele menselijke behoefte en het fundament van alle maatschappelijke organisatie. Het staat centraal in de informatiemaatschappij. Iedereen overal zou de gelegenheid moeten hebben om deel te nemen en niemand mag worden uitgesloten van de voordelen die de informatiemaatschappij biedt."

Deze internationale consensus heeft zich vertaald in dat een groot aantal Staten wetgeving heeft geïmplementeerd over vrijheid van informatie of de aanname daarvan heeft overwogen.⁵

Wijdverbreide nationale wetgeving inzake vrijheid van informatie is niet alleen te danken aan internationale overwegingen, maar ook door het feit dat ze democratie en politieke stabiliteit voorstaan – welke voorwaarden zijn voor nationale of regionale sociaal-economische ontwikkeling. Vrijheid van informatie wordt beschouwd een gunstig klimaat voor democratisch bestuur te creëren door te zorgen voor openheid, transparantie en verantwoording binnen de overheid.

⁴ Internationale Telecommunicatie Unie (2003). Wereldtop over de informatiemaatschappij. "Beginselverklaring." www.itu.int/wsis/docs/geneva/official/dop.html

⁵ Volgens Mazhar Siraj (2010). "Exclusion of Private Sector from Freedom of Information Laws: Implications from a Human Rights Perspective". *Journal of Alternative Perspectives on Social Sciences* 2 (1): 213. www.japss.org/upload/11_Mazhar%5B1%5D.pdf, geciteerd in www.en.wikipedia.org/wiki/Freedom_of_information#Freedom_of_information_legislation, "Vanaf 2006 hebben 70 landen uitgebreide wetgeving inzake vrijheid van informatie voor publieke lichamen, waarvan bijna de helft is bekrachtigd in de afgelopen 10 jaar. Dergelijke wetgeving was hangende in nog een 50 landen".

Een vrijheid van informatie wet (“VVIW”) staat burgers toe een direct en afdwingbaar recht te hebben van toegang tot informatie die openbare lichamen of particuliere lichamen die openbare functies vervullen bezitten (overheids- en semi-overheidsinstanties), evenals informatie in het bezit van particuliere partijen waarvan de toegang niet beperkt is. Deze directe toegang stelt burgers in staat openhartigere en geïnformeerde interactie te onderhouden met de overheid en om deel te nemen in democratisch bestuur op betekenisvollere wijze. Dit omvat het vermogen van de burger te participeren in het vormen van dialogen die zijn gericht op het beïnvloeden van besluitvorming door de overheid, evenals het kritisch beschouwen van overheidsbeleid en -handelingen met als doel het verbeteren van dat beleid en die handelingen en het verantwoordelijk stellen van de overheid.

Empowerment van burgers met informatie over het officiële beleid draagt bij aan gedijen van de participatieve democratie. Daarom, zorgt relevante wetgeving ervoor dat burgers effectief toezicht kunnen houden op de activiteiten van de overheid bij het nastreven van goed bestuur en dat men ervoor kan zorgen dat de overheid haar taken ten opzichte van de burgerij van het land nakomt. Aan de andere kant, stelt het overheden ook in staat een omgeving van vertrouwen te creëren met haar burgers. Op dezelfde manier, erkent de VVIW het schadelijke effect dat de openbaarmaking van bepaalde informatie kan hebben op de publieke of maatschappelijke belangen of op particuliere of zakelijke belangen van personen waar de overheid de bewaarder is van dergelijke informatie van rechtswege. De VVIW, probeert dus de tegenstrijdige belangen af te wegen door middel van openbaarmaking van of toegang tot informatie in het algemeen, met specifieke uitzonderingen die van het ene rechtsgebied naar het andere verschillen.

Deze behoefte aan evenwicht is met name relevant in het licht van de wijze waarop informatie-en communicatietechnologie het landschap van informatie-opslag, -onderhoud, -verspreiding, -beheer en dergelijke heeft veranderd. Digitale sociale insluiting en burgerschap, zorgen over cyber-beveiliging, en de elektronische overheid zijn enkele voorbeelden, onder andere, van domeinen die worden beschouwd voor het creëren van een dergelijk evenwicht.

Wetten inzake vrijheid van informatie bevatten over het algemeen een aantal fundamentele principes die nodig zijn voor de wet om zijn doel te bereiken. In dit verband omvat VVIW gewoonlijk een veronderstelling ten gunste van openbaarmaking van informatie, procedurele richtsnoeren die de wijze waarop het recht op toegang wordt uitgeoefend en de informatie is verkregen verstrekken, welomschreven vrijstellingen van het recht van toegang en het recht van beroep bij een onafhankelijk orgaan met betrekking tot een beweerde weigering of schending van het recht op toegang tot informatie. Idealiter zou de VVIW ook concrete maatregelen moeten omvatten om de juiste training en effectieve tenuitvoerlegging en handhaving te verzekeren, alsmede de bescherming van personen die informatie te goeder trouw vrijgeven te verzekeren.

Deel I:

Richtlijnen voor Model Beleid – Toegang tot Publieke Informatie (Vrijheid van Informatie)

Hieronder volgen de richtlijnen voor model beleid die een land kan overwegen met betrekking tot Toegang tot publieke informatie (vrijheid van informatie).

1. CARICOM/CARIFORUM-LANDEN ZULLEN ZICH EROP RICHTEN OM DE NODIGE GEZAMENLIJKE INTERPRETATIES VAST TE STELLEN VOOR SLEUTELBEGRIPPEN DIE WORDEN GEASSOCIEERD MET VRIJHEID VAN INFORMATIE.

- Er zal een passende definitie zijn van “informatie”, “communicatie”, “gegevens”, “bescheiden” en “document”.
- Er zal een voldoende ruime formulering van de definitie van deze termen zijn gekoppeld aan een lijst van illustratieve voorbeelden.
- Er zal een ruime bedoeling worden gegeven aan media, informatiebron en overleggingsdatum afhankelijk van onderscheppen van communicatie, zodat het elektronische of niet-elektronische documenten, banden, films, geluidsopnames, beelden omvat gemaakt door een publieke partij of een particuliere partij op enig moment.

2. CARICOM/CARIFORUM-LANDEN ZULLEN HET NODIGE KADER VASTSTELLEN VOOR HET DEFINIEREN VAN PUBLIEKE OF PARTICULIERE OORSPRONG, EN DE ROL VAN DE PARTIJEN DIE BELAST ZIJN MET HET BEHEER VAN DE VRIJHEID VAN INFORMATIE

- Er zal een wetsbepaling zijn die expliciet aangeeft wat de rol is van de “overheid”, “voorgeschreven autoriteiten” en “particuliere lichamen”, en “sociale communicatiemediën” bij het beheren van de vrijheid van informatie.
- Er zal een bepaling zijn die vastlegt dat de overheid in wetten inzake vrijheid van informatie moeten inhouden elk lichaam dat overheidsfuncties vervult.
- Er dient een bepaling te zijn die vaststelt dat in bepaalde instanties de vrijheid van informatie ook particuliere lichamen zal omvatten indien die lichamen duidelijk een essentiële en/of permanente openbare dienst verlenen.
- Er zal een bepaling zijn voor de productie en handhaving van technische standaarden die zijn ontworpen voor het bevorderen van vrijheid van informatie.
- Er zal een bepaling zijn die co- en zelfregulering in bepaalde sectoren van de markt of activiteiten erkent.
- Er zal een definitie zijn die de kenmerken van “pers” vastlegt en die daarom beschermd is onder de wetten die de activiteiten van de pers reguleren.
- Er zal een openbaar beleid zijn voor het harmoniseren van vrijheid van informatie en intellectuele eigendom, met betrekking tot informatie geproduceerd door de overheid of door particuliere partijen in de uitoefening van een publieke functie.
- Er zal een publiek beleid zijn dat institutionele samenwerking aanmoedigt voor de ontwikkeling van databanken en andere mechanismen voor de opslag en publicatie van gegevens die essentieel zijn voor het bereiken van de doelstellingen van vrijheid van informatie.

3. CARICOM/CARIFORUM-LANDEN ZULLEN DE WETTELIJKE MANDATEN EN STANDAARDEN DEFINIEREN WAARAAN VRIJHEID VAN INFORMATIE GEBONDEN ZAL ZIJN

- De wet/het wettelijk mandaat moet faciliterend zijn van aard en de bepalingen dienen niet al te dicterend te zijn.
- De wet/het wettelijk mandaat zal neerleggen dat geen enkel officieel document geheim gehouden zal worden tenzij er doorslaggevende openbare belangen zijn met betrekking tot het tegengestelde.
- De wet/het wettelijk mandaat zal specificeren wat de constitutionele gronden zijn voor vrijheid van informatie, om vast te stellen welk gewicht dit moet hebben tegenover andere constitutionele rechten of principes.
- De wet/het wettelijk mandaat zal voorzien in een automatische publicatie van bepaalde typen informatie die direct beschikbaar zullen worden gemaakt voor het publiek.
- De wet/het wettelijk mandaat zal voorzien in de publicatie van informatie in elektronische en niet-elektronische media zodat volledige toegang wordt gegarandeerd.
- De wet/het wettelijk mandaat zal voorzien in passende standaarden voor het bijwerken, opslaan en afdanken van informatie.
- De wet/het wettelijk mandaat zal vaststellen dat het managing van vrijheid van informatie wordt geleid door de doelstellingen van veiligheid, doeltreffendheid, doelmatigheid en gebruiksvriendelijke beheer van bescheiden.
- De wet/het wettelijk mandaat zal de richtlijnen vastleggen die gevolgd dienen te worden bij de selectie van zoek- of filtermechanismen die geassocieerd worden met de beschikbaarheid van informatie van openbaar belang.

4. CARICOM/CARIFORUM-LANDEN ZULLEN DE UITSLUITINGEN DEFINIEREN VAN NALEVING VAN VRIJHEID VAN INFORMATIE⁶

- De wet/het wettelijk mandaat moet voorzien in uitsluitingen die duidelijk en nauw zijn uitgelijnd zodat uitsluitingen breed in omvang worden vermeden, wat de doelstelling van de vrijheid van informatie zou kunnen teniet doen.
- De wet/het wettelijk mandaat zal vastleggen dat in het vaststellen of een document is uitgesloten van openbaarmaking er een “openbaar belang toets” moet worden toegepast.
- De wet/het wettelijk mandaat zal vaststellen dat documenten worden getoetst op een individuele basis en niet automatisch worden geplaatst in een uitzonderingscategorie.
- De wet/het wettelijk mandaat zal neerleggen dat waar het openbaar belang bij de openbaarmaking groter is dan de potentiële schade die kan worden veroorzaakt, de informatie openbaar moet worden gemaakt.
- De wet/het wettelijk mandaat zal een speciale focus leggen op de toepassing van de openbaar belang toets met een nadruk op het verspreiden van informatie betreffende relevante gedetailleerde criteria en bestaande interpretatie, waar van toepassing.

⁶ Er dient daarmee verband houdende ontwikkeling te zijn van bewustwording betreffende criteria die de vrijheid van informatie harmoniseren en verschillende andere geheime handelingen (bank-, belasting-, post-, beroeps-, juridisch en andere geheim).

5. CARICOM/CARIFORUM-LANDEN ZULLEN PROCEDURES VASTLEGGEN VOOR HANDHAVING, HERZIENING EN BEROEP INZAKE VRIJHEID VAN INFORMATIE

- De wet/het wettelijk mandaat zal procedures vaststellen voor handhaving, herziening en beroep inzake de vrijheid van informatie.
- De wet/het wettelijk mandaat voorziet in een interne herziening van de oorspronkelijke beslissing door een aangewezen hogere autoriteit binnen de overheid.
- De wet/het wettelijk mandaat zal voorzien in een onafhankelijk toezicht en arbitrage lichaam met de bevoegdheid onderzoek te doen op eigen initiatief of in reactie op klachten, bindende uitspraken te doen, partijen te verplichten actie te ondernemen, besluiten af te dwingen en sancties op te leggen.
- De wet/het wettelijk mandaat moet voorzien in procedures die de bedrijfsvoering van het toezichthoudend lichaam richting geven, waaronder tijdslimieten voor beslissingen, de vorm voor beroepschriften, voor beslissingen en voor het delegeren van bevoegdheden.
- De wet/het wettelijk mandaat zal het individueel beroepsrecht bij het onafhankelijke toezichthoudend lichaam (een bestaand of speciaal daarvoor ingesteld lichaam) neerleggen na de weigering van de overheid om informatie openbaar te maken.
- De wet/het wettelijk mandaat zal vastleggen dat zowel de verzoeker en het overheidslichaam het recht hebben in beroep te gaan bij de rechter tegen de beslissingen van het toezichthoudend lichaam.
- De wet/het wettelijk mandaat zal tijdsperiodes vastleggen zodat de respons op verzoeken en het verstrekken van informatie niet buiten een redelijke termijn vertraagd worden.
- De wet/het wettelijk mandaat zal rendabele publicatiestrategieën vastleggen, zoals het beschikbaar stellen van de informatie via het Internet, etc.
- De wet/het wettelijk mandaat zal vastleggen of de dienst voor het verstrekken van informatie betaald zal zijn of niet, met inbegrip van waar het wordt overgedragen aan particuliere instanties in de uitoefening van een openbare functie.
- De wet/het wettelijk mandaat zal sancties vaststellen voor het falen om de plichten na te leven inzake de vrijheid tot informatie, voor het bevorderen van naleving daarvan.

6. CARICOM/CARIFORUM-LANDEN ZULLEN ADEQUATE BESCHERMING BIEDEN AAN INFORMANTEN EN ANONIEME KANALEN VOOR HET NAAR BUITEN BRENGEN VAN INFORMATIE

- De wet/het wettelijk mandaat zal vaststellen dat individuen beschermd zijn van enige wettelijke, administratieve of werk-gerelateerde sancties voor het vrijgeven van informatie over wangedrag indien zij naar goed geloof hebben gehandeld en in de redelijke overtuiging dat de informatie substantieel waar was en bewijsmateriaal openbaar heeft gemaakt over wangedrag, aangezien het opnemen van goede bescherming van informanten een indicatie geeft van de bereidheid van een overheid om zichzelf te onderwerpen aan legitiem nauwkeurig onderzoek.
- De wet/het wettelijk mandaat zal ook vastleggen welke de anonieme kanalen zijn voor het naar buiten brengen van informatie, om de kans te verhogen op rapportages over wangedrag.

7. CARICOM/CARIFORUM-LANDEN ZULLEN EEN KADER VASTSTELLEN VOOR VRIJHEID VAN INFORMATIE IN SAMENHANG MET EEN OVERHEIDSBELEID BETREFFENDE AANVERWANTE ZAKEN

- De wet/het wettelijk mandaat zal de vrijheid van informatie reguleren op een wijze die consistent is met overheidsbeleid/bestaande wetgeving inzake nationale veiligheid.
- De wet/het wettelijk mandaat zal de vrijheid van informatie reguleren op een wijze die verzekert dat er consistentie is met overheidsbeleid/bestaande wetgeving inzake cybercriminaliteit.
- De wet/het wettelijk mandaat zal de vrijheid van informatie reguleren op een wijze die consistent is met overheidsbeleid/ bestaande wetgeving inzake onderscheppen van communicatie.
- De wet/het wettelijk mandaat zal de vrijheid van informatie reguleren op een wijze die consistentie garandeert met overheidsbeleid/ bestaande wetgeving inzake privacy en gegevensbescherming.
- De wet/ het wettelijk mandaat zal de vrijheid van informatie reguleren op een wijze die consistentie garandeert met overheidsbeleid/ bestaande wetgeving inzake censuur.
- De wet/het wettelijk mandaat zal de vrijheid van informatie reguleren op een wijze die consistentie garandeert met het overheidsbeleid/ bestaande wetgeving inzake sociale digitale insluiting.
- De wet/het wettelijk mandaat zal de vrijheid van informatie reguleren op een wijze die consistentie garandeert met het overheidsbeleid/ bestaande wetgeving inzake veiligheid van informatie.
- De wet/het wettelijk mandaat zal de vrijheid van informatie reguleren op een wijze die consistentie garandeert met het overheidsbeleid/ bestaande wetgeving inzake intellectuele eigendom.
- De wet/het wettelijk mandaat zal de vrijheid van informatie reguleren op een wijze die consistentie garandeert met het overheidsbeleid/ bestaande wetgeving inzake zendvrijheid.
- De wet/het wettelijk mandaat zal de vrijheid van informatie reguleren op een wijze die consistentie garandeert met overheidsbeleid/ bestaande wetgeving *habeas data*.

Deel II: Model Wettekst– Regeling Toegang tot Publieke Informatie (Vrijheid van Informatie)

Onderstaand volgt een model wettekst die een land in overweging kan nemen bij de ontwikkeling van nationale wetgeving die betrekking heeft op Toegang tot Publieke Informatie (vrijheid van informatie). Deze model tekst is gebaseerd op de richtlijnen voor model beleid hierboven aangegeven.

Indeling van de artikelen

HOOFDSTUK I. INLEIDING.....	17
1. Citeertitel en inwerkingtreding	17
2. Doelstelling	17
3. Definities.....	17
4. Niet-toepasselijkheid van de wet	19
5. Verbindt de Staat.....	19
HOOFDSTUK II. PLICHT OM BEPAALDE INFORMATIE TE PUBLICEREN.....	19
6. Publicatie van informatie betreffende functies van publieke autoriteiten	19
7. Bepaalde Documenten dienen beschikbaar te zijn voor Inzage en Aanschaf.....	20
8. Online publicatie.....	21
HOOFDSTUK III – HET RECHT OP TOEGANG TOT PUBLIEKE INFORMATIE	21
9. Recht op toegang.....	21
10. Toegang tot bepaalde documenten	21
11. Verzoeken om toegang/communicatie	22
12. Plicht aanvrager te assisteren	22
13. Doorzending van verzoek om toegang.....	22
14. Tijdslimiet voor het vaststellen van verzoeken	22
15. Besluiten van een publieke/voorgeschreven autoriteit	23
16. Kennisgeving van besluit en toegang tot documenten	23
17. Vergoedingen	23
18. Wissen van vrijgestelde informatie	24
19. Manieren van Toegang	24
20. Uitstel van Toegang.....	25
21. Weigering van toegang.....	25
22. Besluiten te Nemen door bevoegde personen.....	25
HOOFDSTUK IV – VRIJGESTELDE DOCUMENTEN.....	25
23. Openbaarmaking van vrijgestelde documenten in het algemeen.....	25
24. Kabinetsdocumenten	26
25. Informatie van invloed op nationale veiligheid, defensie en internationale betrekkingen	26
26. Documenten van invloed op handhaving of toepassing van de Wet.....	26
27. Documenten van invloed op juridische procedures of onderworpen aan privileges van de juridische stand	27

28. Documenten waarvan de onthulling minachting van de rechtbank of het Parlement zou betekenen	27
29. Documenten gerelateerd aan fabrieksgeheimen, zakelijke of commerciële aangelegenheden	27
30. Documenten van invloed op de nationale economie	28
31. Beleidsvorming en werking van publieke lichamen	28
32. Documenten houdende in vertrouwen verkregen materiaal	28
33. Documenten van invloed op de privacy van een persoon	29
HOOFDSTUK V – HERZIENING EN BEROEP	29
34. Recht van aanvrager op een interne herziening	29
35. Interne herziening	29
36. Recht van aanvrager op interne herziening	30
HOOFDSTUK VI – AANGEWEEZEN AUTORITEIT	30
37. Instelling van de aangewezen autoriteit	30
38. Ambtstermijn.....	31
39. Bescherming van de aangewezen autoriteit	31
40. Delegeren van bevoegdheden door aangewezen autoriteit.....	31
41. Functies van de aangewezen autoriteit.....	31
42. Geheimhouding en eed	32
43. Bevoegdheden aangewezen autoriteit	32
44. Bevoegdheid van aangewezen autoriteit om informatie te verkrijgen.....	32
45. Inhoud van kennisgevingsbericht	32
46. Nalaten of weigeren het kennisgevingsbericht na te leven	33
47. Klachten aan aangewezen autoriteit en onderzoeksbevoegdheden	33
48. Vorm van de klacht.....	33
49. Kennisgeving van onderzoek	33
50. Bevoegdheid tot toegang en onderzoek en inbeslagname	33
51. Zaken uitgesloten van onderzoek, inspectie en inbeslagname	34
52. Onderzoek in privé	34
53. Bevoegdheid van aangewezen autoriteit om handhavingsbericht uit te vaardigen.....	34
54. Handhavingsbericht.....	34
55. Nalaten om handhavingsbericht na te leven overtreding.....	34
HOOFDSTUK VII – SCHENDING EN HANDHAVING.....	35
56. Schending van richtlijnen voor beheer van bescheiden.....	35
57. Verhindering van de aangewezen autoriteit	35
58. Valse informatie aan de aangewezen autoriteit	35
59. Schending van geheimhoudingseed	35
60. Schending van bescherming informant.....	35
HOOFDSTUK VIII – OVERIGE	36
61. Beheer van officiële documenten	36
62. Gedragscodes	36
63. Correctie van persoonlijke informatie.....	37
64. Rol van de rechter	37
65. Rapport aan het parlement	37
66. Regelgeving.....	37

HOOFDSTUK I – INLEIDING

Deel II

- Citeertitel en inwerkingtreding** 1. Deze wet wordt aangehaald als de “Wet vrijheid op informatie”, en wordt van kracht en treedt in werking [op xxx/ na publicatie in het Staatsblad].
- Doelstelling** 2. (1) De doelstelling van deze wet is het verlenen van het recht aan het publiek om toegang tot informatie te verschaffen die in handen is van publieke [*of van voorgeschreven*] autoriteiten [in overeenstemming met de principes dat dergelijke informatie beschikbaar is aan het publiek] door -
- a. aan het publiek informatie ter beschikking te stellen over de functionering van publieke autoriteiten en, in het bijzonder, verzekeren dat de regels en praktijken die leden van het publiek raken in hun contact met de publieke autoriteiten direct beschikbaar zijn aan personen die worden geraakt door die regels en praktijken;
 - b. het creëren van een algemeen recht op toegang tot informatie in de vorm van documenten in het bezit van publieke autoriteiten dat slechts beperkt wordt door specifieke uitzonderingen en vrijstellingen nodig voor de bescherming van essentiële publieke belangen en de privé- en zakelijke aangelegenheden van personen met betrekking tot wie informatie wordt vergaard en bewaard door publieke autoriteiten;
 - c. het voorzien in een recht op toegang tot informatie in bezit van private lichamen waar dit nodig is voor de uitoefening of bescherming van enig recht of indien die entiteiten duidelijk een essentiële en/of permanente publieke dienst verlenen, slechts onderworpen aan beperkte of specifieke uitzonderingen;
 - d. een kader verschaffen waar de beslissingen betreffende de openbaarmaking van dergelijke informatie beoordeeld moet worden onafhankelijk van de overheid;
 - e. machtigen en aanmoedigen van een proactief vrijgave beleid van geschikte overheidsinformatie door publieke autoriteiten [behoudens beperkingen aangegeven in de wet].
- (2) De bepalingen van deze wet zullen worden geïnterpreteerd op dusdanige wijze dat de doelstelling neergelegd in lid (1) wordt bevorderd, geleid door de beginselen van veiligheid, doelmatigheid, doeltreffendheid en [gebruiksvriendelijk] bescheidenbeheer, en om te faciliteren en bevorderen de prompte openbaarmaking van informatie tegen de laagst redelijke prijs.
- Definities** 3. In deze Wet, zullen de volgende woorden en zinsneden de betekenis daaraan toegekend hieronder:
- a. “aanvrager”: een persoon die een verzoek heeft gedaan in overeenstemming met artikel 14.
 - b. “Aangewezen Autoriteit” verwijst naar het lichaam opgericht in Hoofdstuk VII.
 - c. “document”: elk [medium] waarop of waarin informatie is geregistreerd, waaronder correspondentie, memoranda, boeken, plannen, kaarten, tekeningen, pictografisch of grafisch werk, foto's, films, microfilms, audio, video, bescheiden die door een machine

- gelezen kunnen worden en elk ander documentair materiaal, ongeacht de fysieke vorm of kenmerken, en omvat elektronische en niet-elektronische documenten en elke kopie van dergelijke zaken.
- d. “officieel document”: een document bewaard door een publieke/voorgeschreven autoriteit in verband met zijn functies als zodanig, ongeacht of het wel of niet gecreëerd was -
- i. door die autoriteit; of
 - ii. voor de inwerkingtreding van deze Wet,
- en, voor de doeleinden van deze Wet, een document wordt bewaard door een publieke autoriteit indien het in het bezit, beheer of gezag is daarvan.
- e. “Minister”: de Minister aan wie de verantwoordelijkheid is toegekend voor [informatie/publieke administratie].
- f. “persoonlijke informatie”: informatie over een identificeerbaar individu die is geregistreerd in welke vorm dan ook, waaronder, zonder de algemeenheid van het voorgaande te beperken –
- i. informatie betreffende het ras, de nationale of etnische afkomst, godsdienst, leeftijd of burgerlijke staat van het individu;
 - ii. informatie betreffende de opleiding of het medisch, strafrechtelijk of werkverleden van het individu of informatie betreffende financiële transacties waarbij het individu betrokken was;
 - iii. Elk identificeerbaar nummer, symbool of ander kenmerk toegekend aan het individu;
 - iv. het adres, de vingerafdrukken of de bloedgroep van het individu;
 - v. de naam van het individu waar het verschijnt met andere persoonlijke informatie die betrekking heeft op het individu of waar de openbaarmaking van de naam zelf informatie zou onthullen over het individu.
- g. “publieke autoriteiten” omvat -
- i. een volksvertegenwoordiging of een commissie van een volksvertegenwoordiging;
 - ii. het kabinet zoals het is ingesteld volgens de Grondwet;
 - iii. Een Ministerie of een departement of afdeling van een Ministerie, of het privé-kantoor van een Minister, ongeacht waar zich dat bevindt;
 - iv. een lokale autoriteit;
 - v. een publiekrechtelijke onderneming of lichaam;
 - vi. een lichaam met rechtspersoonlijkheid of een lichaam zonder rechtspersoonlijkheid opgericht voor een publiek doel, dat het eigendom is of wordt beheerst door de staat;
 - vii. [een lichaam met rechtspersoonlijkheid dat essentiële publieke diensten of functies verricht of vervult namens de overheid];
 - viii. Elk ander lichaam aangewezen door de Minister ingevolge een regelgeving geslagen krachtens deze Wet, die een publieke autoriteit moet zijn voor het doeleinde van deze Wet;

- (1A indien rechtsgebieden de definitie van privé-lichamen niet wensen op te nemen binnen de definitie van “publieke autoriteiten” kunnen de volgende alternatieven worden opgenomen:
- h. [“voorgeschreven autoriteiten” omvatten publieke autoriteiten en privé-lichamen
 - i. privé-lichamen: die bedrijven die essentiële publieke diensten of functies verrichten of vervullen namens de overheid en die zijn voorgeschreven door de Minister bij besluit].
4. (1) Deze wet is niet van toepassing op–
- a. de [President/ Gouverneur-Generaal]; of
 - b. een onderzoekscommissie ingesteld door de [President];
- (2) Voor de doeleinden van deze Wet -
- a. een rechter, of de houder van een judicieel ambt of ander ambt dat betrekking heeft op een rechter in diens capaciteit als de houder van dat ambt, zal niet worden beschouwd als een publieke autoriteit;
 - b. een griffie of ander kantoor belast met de administratie van de rechtbank, en het personeel van dergelijke griffie of ander kantoor belast met de administratie van de rechtbank in hun capaciteit van leden van dat personeel in verband met die zaken die betrekking hebben op administratie van de rechtbank, zullen worden beschouwd als deel van een publieke autoriteit.
5. Deze Wet zal de Staat verbinden.

Niet-toepasselijkheid van de wet

Verbindt de Staat

HOOFDSTUK II – Plicht om bepaalde informatie te publiceren

6. (1) Een publiek lichaam zal, met [goedkeuring van/in overleg met de Minister], jaarlijks in het Staatsblad doen publiceren, alsook op zijn website of in ten minste één -dagblad van nationale oplage of op een door de Minister goedgekeurde wijze -
- a. een verklaring waarin de bijzonderheden van de organisatie en functies van het publiek lichaam worden uiteengezet, waarbij voor haalbaar worden aangegeven de besluitvormingsbevoegdheden en overige bevoegdheden welke van invloed zijn op leden van het publiek die betrokken zijn bij betreffende functies ;
 - b. een verklaring omtrent de categorieën documenten die in het bezit zijn van het publiek lichaam ;
 - c. een verklaring omtrent het materiaal dat door het publiek lichaam is voorbereid onder dit Hoofdstuk voor publicatie of voor inzage door leden van het publiek, alsook de plaatsen waar een persoon zodanig materiaal kan inzien of verkrijgen; en
 - d. een verklaring over de door een persoon te volgen procedure voor het bij een publiek lichaam indienen van een verzoek om toegang tot een document.

Bepaalde Documenten dienen beschikbaar te zijn voor Inzage en Aanschaf

(1A – Voor rechtsgebieden waar bepaalde private lichamen vallen onder de definitie van “publieke lichamen”, kan de wetgeving de toepasbaarheid van (1) hierboven beperken tot private lichamen).

(2) Niets in artikel vereist de publicatie van informatie die van zodanige aard is dat het opnemen daarvan in een document tot gevolg zal hebben dat betreffend document een vrijgesteld document wordt.

7. (1) Dit artikel is van toepassing op documenten welke worden verstrekt door de publieke/voorgeschreven autoriteit voor gebruik door haar of gebruik door haar functionarissen bij het nemen van besluiten of het doen van aanbevelingen in overeenstemming met enige normatieve handeling van of stelsel beheerd door de autoriteit met betrekking tot rechten, privileges of voordelen, of tot verplichtingen, sancties of andere nadelen, waarop of waaraan personen aanspraak kunnen maken of onderworpen kunnen zijn, waaronder inbegrepen –

- a. handleidingen of andere documenten bevattende interpretaties, regels, richtlijnen, praktijken of precedentes in de vorm van adviezen waarbij informatie wordt verstrekt aan lichamen of personen die geen deel uitmaken van de publieke/voorgeschreven autoriteit;
- b. documenten bevattende bijzonderheden van zodanig stelsel, niet zijnde bijzonderheden vervat in enige andere normatieve handeling; en
- c. documenten bevattende verklaringen in de vorm van, of beoogde vorm van, administratie of handhaving van dergelijke normatieve handeling of dergelijk stelsel, maar niet omvattende documenten welke beschikbaar zijn voor het publiek als gepubliceerd anders dan door de publieke/voorgeschreven autoriteit of als gepubliceerd door een andere publieke autoriteit.

(2) Een publieke/voorgeschreven autoriteit zal -

- a. ervoor zorgen dat exemplaren van alle onder dit artikel vallende documenten welke gebruikt worden periodiek ter beschikking worden gesteld ter inzage van of voor aanschaf door leden van het publiek; en
- b. uiterlijk twaalf maanden na de datum van de inwerkingtreding van deze Wet en jaarlijks daarna, in het Staatsblad doen publiceren, een verklaring (welke mag worden gegoten in de vorm van een index) waarin gespecificeerd worden de documenten waarvan exemplaren, op het tijdstip van het opstellen van de verklaring, aldus beschikbaar zijn en de plaats of plaatsen waar de exemplaren kunnen worden ingezien en gekocht .

(3) Dit artikel vereist niet dat een document van het type waarnaar wordt verwezen in lid (1) houdende gevoelige informatie welk document een vrijgesteld document zou doen zijn beschikbaar wordt gemaakt overeenkomstig lid (2), maar, indien een dergelijk document niet aldus beschikbaar wordt gemaakt, zal de publieke autoriteit, indien uitvoerbaar, een daarmee overeenstemmend document doen samenstellen, slechts aangepast in de mate als nodig voor het uitsluiten van zodanige gevoelige informatie, en het aldus voorbereid document doen afhandelen overeenkomstig lid (2).

**Online
Publicatie**

8. Iedere voorgeschreven autoriteit zal trachten binnen redelijke termijn en onderworpen aan de beschikbaarheid van middelen om officiële documenten vallende onder artikel 7 (1) te laten digitaliseren en beschikbaar te maken door middel van zodanige systemen die de geautoriseerde toegang tot dergelijke documenten lang elektronische kanalen van verspreiding mogelijk maken, waaronder inbegrepen, doch niet beperkt tot, haar officiële website.

HOOFDSTUK III – HET RECHT OP TOEGANG TOT PUBLIEKE INFORMATIE

Right of Access

9. (1) Behoudens deze Wet, heeft iedere persoon recht op toegang tot officiële documenten of informatie vervat in zodanige documenten in het bezit van publieke/voorgeschreven autoriteiten.
- (2) Behoudens Hoofdstuk IV van deze Wet, zal geen officieel document of informatie in dergelijk document confidentieel gehouden worden tenzij uit hoofde van het hoger algemeen belang.
- [(3) De vrijstelling van een officieel document of deel daarvan van openbaarmaking is niet van toepassing indien het document reeds twintig jaar bestaat, of gedurende zodanige kortere of langere periode als eventueel bepaald door de Minister bij beschikking onderworpen aan bevestigende resolutie.]
- (4) Niets in deze Wet vervat zal een publieke/voorgeschreven autoriteit ervan weerhouden documenten (met inbegrip van vrijgestelde documenten) te publiceren of toegankelijk te maken, anders dan als bij onderhavige wet vereist, wanneer ze daartoe de bevoegdheid heeft of bij wet vereist is.

**Toegang tot
bepaalde
documenten**

10. (1) Iedere aanvrager die informatie bij een publieke autoriteit opvraagt in de vorm van een document heeft het recht, behoudens alleen het bepaalde in Hoofdstukken III en IV van deze Wet: –
- a. geïnformeerd te worden of de publieke autoriteit al dan niet een document houdende zodanige informatie of waaraan zodanige informatie kan worden ontleend, bezit; en
 - b. indien de publieke autoriteit zodanig document bezit, om deze informatie te ontvangen.
- (1A – In rechtsgebieden waarin bepaalde private lichamen vallen onder de definitie van “publieke autoriteit” kan de mogelijkheid bestaan zodanige private lichamen expliciet uit te sluiten uit (1) hierboven, of deze groep personen een andere behandeling toe te kennen dan wordt toegekend aan lichamen uit de publieke sector.)
- (2) Indien –
- a. een document toegankelijk is voor het publiek, als deel van een publiek register of anderszins, overeenkomstig een ander wetsontwerp; of
 - b. een document mag worden aangeschaft door het publiek overeenkomstig regelingen getroffen door een voorgeschreven autoriteit,
- zal toegang tot het betreffend document worden verkregen in overeenstemming met het wetsontwerp of de regelingen in kwestie, al naar het geval.

- Verzoeken om Toegang/Communicatie**
11. (1) Behoudens lid (3), dient een persoon die toegang wenst tot een officieel document van een voorgeschreven autoriteit een schriftelijk verzoek om toegang in te dienen bij de relevante publieke/voorgeschreven autoriteit.
- (2) Een verzoek moet aangeven het document of zodanige informatie omtrent het document als redelijkerwijs nodig om de publieke/voorgeschreven autoriteit in staat te stellen het document te identificeren.
- (3) Een publieke/voorgeschreven autoriteit kan een formulier voor informatieverzoeken voorschrijven, op voorwaarde dat zodanige formulieren geen onredelijke vertraging van verzoeken tot gevolg hebben of onnodige last plaatsen op de aanvrager.
- Plicht aanvrager te assisteren**
12. (1) Een publieke/voorgeschreven autoriteit zal redelijke stappen ondernemen voor het bijstaan van een ieder die -
- een verzoek wenst in te dienen ingevolge artikel 14; of
 - een verzoek heeft ingediend dat niet voldoet aan de vereisten van artikel 14(2), om zodanig verzoek te wijzigen zodat het alsnog voldoet aan het bepaalde in genoemd artikel,
 - om reden van analfabetisme of beperking, niet in staat is een schriftelijk verzoek om informatie in te dienen ingevolge artikel 14(1).
- Doorzending van Verzoek om Toegang**
13. (1) Indien een verzoek is ingediend bij een publieke/voorgeschreven autoriteit om toegang tot een officieel document en het verzoek niet is gericht aan de juiste publieke/voorgeschreven autoriteit, zal de autoriteit aan welke het verzoek is gezonden het verzoek doorzenden naar de juiste publieke/voorgeschreven autoriteit en de aanvrager dienovereenkomstig informeren.
- (2) Indien een verzoek wordt doorgezonden aan een publieke/voorgeschreven autoriteit ingevolge dit artikel, zal het beschouwd worden als een verzoek gericht aan betreffende publieke autoriteit en ontvangen op de datum van doorzending.
- Tijdslimiet voor het vaststellen van verzoeken**
14. (1) Een publieke/voorgeschreven autoriteit zal redelijke stappen nemen een aanvrager op de hoogte te stellen van het besluit ter zake van een verzoek zo gauw als uitvoerbaar maar in elk geval niet later dan [dertig werkdagen] na de datum waarop het verzoek is gedaan.
- (2) Indien een verzoek om informatie verband houdt met informatie welke redelijkerwijze nodig schijnt voor het vrijwaren van het leven of de vrijheid van een persoon, mag een publieke/voorgeschreven autoriteit verplicht worden tot beantwoording binnen [twee dagen].
- [(3) Niettegenstaande lid (1), mag een publieke/voorgeschreven autoriteit, door middel van schriftelijke kennisgeving binnen de initiële periode krachtens lid (1), de periode in lid (1) verlengen in de mate als strikt nodig, en in elk geval met niet meer dan [veertig werkdagen], indien het verzoek het beschikbaar maken dan wel het doorzoeken van een groot aantal registers betreft, en indien nakoming van de initiële publieke/voorgeschreven periode de activiteiten van de autoriteit onredelijk zou belemmeren.]
- (4) Niet-naleving van dit artikel wordt beschouwd als een weigering van het verzoek.

- Besluiten van een Publieke/Voorgeschreven Autoriteit**
15. Een besluit van een publieke/voorgeschreven autoriteit met betrekking tot een verzoek kan voorzien in:
- het verlenen van toegang aan alle of een deel van de relevante documenten;
 - het uitstellen van het verlenen van toegang tot alle of een deel van de relevante documenten; of
 - het weigeren van toegang tot het relevante document met vermelding van de redenen voor zodanige weigering.
- Kennisgeving van besluit en toegang tot documenten**
16. (1) Kennisgeving van het besluit genomen op een verzoek wordt schriftelijk gegeven, met vermelding van: –
- de eventuele kosten, krachtens artikel 19, in relatie tot enig deel van het verzoek dat is goedgekeurd, en de vormen van toegang krachtens artikel 21.
 - adequate redenen voor weigering in relatie tot enig deel van het verzoek dat niet is goedgekeurd, behoudens alleen Hoofdstuk IV van deze Wet;
 - met betrekking tot enige weigering om aan te geven of de publieke/voorgeschreven autoriteit al dan niet beschikt over een register houdende de relevante informatie, het feit van zodanige weigering en adequate redenen daarvoor; en
 - enig recht van de aanvrager om eventueel daartegen beroep aan te tekenen.
- (2) Indien een verzoek om toegang tot een document naar behoren is ingediend en –
- het verzoek is goedgekeurd door de publieke/voorgeschreven autoriteit; en
 - de betreffende kosten die betaald moeten worden voordat toegang kan worden verkregen zijn betaald,
- zal toegang worden verleend overeenkomstig deze Wet.
- Vergoedingen**
17. (1) De Minister kan, in uitvoering van de aanbeveling van de Aangewezen Autoriteit, krachtens regelgeving –
- de te betalen vergoeding voorschrijven waar toegang tot een document verleend dient te worden in de vorm van gedrukte of elektronische exemplaren of exemplaren in enige andere vorm, zoals op de band, diskette, film of ander materiaal;
 - de wijze voorschrijven waarop een vergoeding te betalen ingevolge artikel 18 dient te worden berekend en het maximumbedrag welke niet overschreden mag worden; en
 - enige persoon of categorie van personen vrijstellen van het betalen van vergoedingen krachtens deze Wet, indien de informatie vervat in het document waartoe toegang wordt verzocht in het algemeen belang is.
 - een document of categorie van documenten uitsluiten van de heffing van een vergoeding voor toegang, krachtens het bepaalde in artikel 7 (2).
- (2) De voorgeschreven vergoeding zal de werkelijke kosten voor het zoeken naar, voorbereiden en doorgeven van het document of de informatie niet overschrijden.

Wissen van vrijgestelde informatie

18. (1) Indien –
- a. het besluit genomen wordt een verzoek om toegang tot een document niet in te willigen op grond van het feit dat het een vrijgesteld document is;
 - b. het uitvoerbaar is voor de publieke/voorgeschreven autoriteit om toegang te verlenen tot een kopie van het document met zodanige doorhalingen/verwijderingen waardoor de kopie geen vrijgesteld document wordt; en
 - c. uit het verzoek blijkt, of de aanvrager vervolgens aangeeft, dat de aanvrager toegang zou willen hebben tot zodanige kopie,
- zal de publieke/voorgeschreven autoriteit de aanvrager toegang verlenen tot zodanige kopie van het document.

(2) Wanneer toegang wordt gegeven tot een kopie van een document overeenkomstig lid (1), zal de aanvrager ervan verwittigd worden dat het een kopie is en zal eveneens [in kennis worden gesteld] van de bepalingen van deze Wet krachtens welke gewisse informatie vrijgestelde informatie is.

Manieren van Toegang

19. (1) Toegang tot een document mag aan een persoon worden verleend op een of meer van de onderstaande manieren:
- a. een redelijke mogelijkheid het document in te zien;
 - b. verstrekking door de publieke/voorgeschreven autoriteit van een kopie van het document;
 - c. in het geval van een document dat een artikel is of een ding waarmee geluiden of visuele beelden kunnen worden gereproduceerd, het treffen van voorzieningen waardoor de persoon de geluiden of visuele beelden kan horen of bekijken; of
 - d. in het geval van een document waarin woorden worden opgenomen op zodanige wijze dat ze kunnen worden gereproduceerd in de vorm van geluid of waarin woorden zijn vervat in de vorm van stenografisch of in code, het door de publieke/voorgeschreven autoriteit verstrekken van een schriftelijke weergave van de woorden opgenomen of vervat in het document.
- (2) Behoudens lid (3) en artikel 20, indien de aanvrager toegang op een bepaalde manier heeft verzocht, zal toegang worden verleend op de betreffende manier.
- (3) Indien de wijze van toegang verzocht door de aanvrager -
- a. een onredelijke belemmering zou inhouden van de activiteiten van de publieke/voorgeschreven autoriteit; of
 - b. nadelig zou zijn voor het behoud van het document of, gelet op de fysieke aard van het document, niet gepast zou zijn; of
 - c. inbreuk op een auteursrecht (ander dan door de Overheid gehouden auteursrecht) rustend op dat document zou betekenen, mag de toegang op de betreffende wijze geweigerd worden en kan toegang op een andere manier worden verleend.
- (4) Indien een officieel document in meer dan een taal bestaat, zal het document worden doorgegeven in de taal welke van de beschikbare talen de voorkeur heeft van de aanvrager.

Uitstel van toegang	20. (1) Een publieke/voorgeschreven autoriteit die een verzoek ontvangt, mag het verlenen van toegang tot het document in kwestie uitstellen totdat een bepaald voorval zich heeft voorgedaan (waaronder inbegrepen het nemen van bepaalde maatregelen als vereist bij wet of enige administratieve handeling), of totdat een gespecificeerde tijd is verstreken, waar het redelijk is dit te doen in het algemeen belang of gelet op gebruikelijke en gepaste administratieve praktijken. (2) Indien het verlenen van toegang tot een document wordt uitgesteld overeenkomstig lid (1), zal de publieke/voorgeschreven autoriteit, wanneer ze de aanvrager op de hoogte stelt van de redenen voor het besluit, de periode gedurende welke het uitstel van kracht is aangeven, voor zover doenlijk. (3) De Aangewezen Autoriteit mag van tijd tot tijd de documenten en de omstandigheden waarin lid (1) van toepassing is opnieuw bekijken en maximumgrenzen vaststellen voor uitstel buiten welke de publieke/voorgeschreven autoriteiten bijzondere machtiging van de Aangewezen Autoriteit zullen behoeven.
Weigering van toegang	21. Een publieke/voorgeschreven autoriteit welke een verzoek in behandeling heeft, mag weigeren toegang te verlenen tot een document indien – a. de publieke/voorgeschreven autoriteit van mening is dat het werk betrokken bij de behandeling van het verzoek de normale verrichting van de publieke/voorgeschreven autoriteit aanmerkelijk en onredelijk zou belemmeren, [en, wanneer de publieke/voorgeschreven autoriteit redelijke stappen heeft genomen om de aanvrager bij te staan met het herformuleren van het verzoek om het veroorzaken van zodanige belemmering te vermijden]; b. de publieke/voorgeschreven autoriteit van mening is dat het document of de informatie in het document dient te zijn vrijgesteld van openbaarmaking overeenkomstig Hoofdstuk IV van deze Wet; of c. de publieke/voorgeschreven autoriteit van mening dat het verzoek om informatie vexatoir is.
Besluiten te Nemen door bevoegde personen	22. Een besluit op een verzoek gericht aan een [publieke/voorgeschreven] autoriteit zal worden genomen [door de verantwoordelijke Minister], of het Hoofd van de publieke autoriteit of, door een functionaris van de voorgeschreven autoriteit handelende uit hoofde van een bevoegdheid welke hij mag uitoefenen overeenkomstig de door de Minister of het Hoofd van de [publieke/voorgeschreven] autoriteit goedgekeurde regeling.

HOOFDSTUK IV – VRIJGESTELDE DOCUMENTEN

Openbaarmaking van vrijgestelde documenten in het algemeen belang	23. (1) Niettegenstaande enige andersluidende wet, zal een publieke/voorgeschreven autoriteit toegang verlenen tot een document dat anders geacht zou worden als te zijn uitgesloten indien er redelijke bewijs bestaat dat – a. misbruik van gezag in de uitoefening van officiële taken of plichtsverzuim; b. onrechtvaardigheid tegenover een individu;

- c. gevaar voor de gezondheid of veiligheid van een individu of het publiek; of
- d. ongeoorloofd gebruik van publieke middelen,
- zich in aanzienlijke mate heeft of zou hebben voorgedaan of in de omstandigheden het verlenen van toegang tot het document gerechtvaardigd is in het algemeen belang, met het oog op zowel enig voordeel als enige schade welke daaruit kan voortvloeien.
- (2) In uitvoering van lid (1), zal een publieke/voorgescreven autoriteit officiële documenten op individuele basis onderwerpen aan een gepaste toets om vast te stellen of omstandigheden (a) tot en met (d) van toepassing zijn alvorens te bepalen of een document al dan niet vrijgesteld is.
- Kabinetsdocumenten** 24. (1) Een document is een vrijgesteld document indien het –
- a. een document is dat is voorgelegd aan het Kabinet ter overweging of daartoe is voorgedragen door een Minister uit het Kabinet;
- b. een officiële registratie betreft van een beraadslaging of besluit van het Kabinet;
- c. een document is dat een ontwerp of deel is, of een uittreksel bevat, van een document genoemd sub (a) of (b); of
- d. een document waarvan de openbaarmaking het openbaar maken van enige beraadslaging of enig besluit van het Kabinet zou inhouden, ander dan document waarin een besluit van het Kabinet officieel werd afgekondigd.
- (2) Lid (1) is niet van toepassing op een document dat louter statistisch, technisch of wetenschappelijk materiaal bevat, tenzij openbaarmaking van het document zou betekenen het openbaar maken van enige beraadslaging of enig besluit van het Kabinet.
- (3) In dit lid, zal iedere verwijzing naar “Kabinet” tevens een verwijzing naar een subcommissie van het Kabinet inhouden.
- Informatie van invloed op nationale veiligheid, defensie en internationale betrekkingen** 25. (1) Informatie wordt geacht vrijgesteld te zijn indien openbaarmaking van de informatie of relevante documenten ingevolge deze Wet in strijd zou zijn met het algemeen belang om reden dat de openbaarmaking –
- a. de veiligheid, defensie of internationale betrekkingen van [naam van het land] zou schaden;
- b. informatie of materiaal in vertrouwen medegedeeld door of namens de Regering van een ander land aan de Regering van [naam van het land] zou prijsgeven.
- Documenten van invloed op handhaving of toepassing van de Wet** 26. Een document is een vrijgesteld document indien de openbaarmaking ervan ingevolge deze Wet –
- a. het onderzoek met betrekking tot een schending of mogelijke schending van de wet of de handhaving of gepaste toepassing van de wet in een bepaalde instantie zou, of waarschijnlijk zou, schaden;
- b. de eerlijke berechting van een persoon of de onpartijdige behandeling van een bepaalde zaak zou, of waarschijnlijk zou, schaden;
- c. de identiteit van een vertrouwelijke bron van informatie met betrekking tot het handhaven of toepassen van de wet, onthult of een persoon in staat stelt die te achterhalen;
- d. methoden of procedures voor het voorkomen, opsporen,

- onderzoeken of afhandelen van aangelegenheden voortvloeiende uit schending of ontduiking van de wet, waarvan de onthulling leidt, of waarschijnlijk redelijkerwijs zal leiden, tot nadelige beïnvloeding van de doeltreffendheid van zodanige methoden of procedures, onthult; of
- e. het leven als de fysieke veiligheid van personen betrokken bij of in verband met de handhaving van de wet, in gevaar brengt..
- Documenten van invloed op juridische procedures of onderworpen aan privileges van de juridische stand**
27. Een document is een vrijgesteld document indien het van zodanige aard is dat het een bevoorrechte status zou voeren wat betreft overlegging tijdens een gerechtelijke procedure op grond van vertrouwelijkheid van de communicatie tussen advocaat en cliënt.
- Documents dont la divulgation constituerait un outrage à la Cour ou au Parlement**
28. Een document is een vrijgesteld document indien publieke openbaarmaking van zodanig document, afgezien van deze Wet en iedere immunititeit van de Staat, –
- a. belemmering van de rechtsgang zou inhouden;
- b. in strijd zou zijn met een bevel gegeven of uitgevaardigd door een commissie of door een gerecht of andere persoon of ander lichaam welke de bevoegdheid bezit getuigenverhoor onder ede af te nemen; of
- c. een inbreuk op de voorrechten van het Parlement zou betekenen.
- Documents relatifs aux secrets industriels et commerciaux et aux activités économiques**
29. (1) Een document is een vrijgesteld document indien de openbaarmaking ervan ingevolge deze Wet zou zijn een openbaarmaking van –
- a. industriële en commerciële geheimen of [gevoelige commerciële informatie] OF
- [alle andere informatie van commerciële waarde, van welke waarde kan of redelijkerwijs zou kunnen worden aangenomen dat ze zou afnemen of zou zijn tenietgedaan indien de informatie openbaar was gemaakt];
- b. informatie betreffende de zaken of beroepsmatige aangelegenheden van een persoon of bedrijf, waarvan de onthulling –
- i. redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht van zonder redelijke grond van invloed te zijn op het rechtmatige bedrijf en zakelijke aangelegenheden van zodanige persoon; of
- ii. in strijd zou zijn met het algemeen belang aangezien de onthulling redelijk waarschijnlijk afbreuk zou doen aan het vermogen om in de toekomst soortgelijke informatie te verkrijgen voor de toepassing van hetzij een wet of zaken binnen de werkingssfeer van een publieke autoriteit.
- (2) Het bepaalde in lid (1) is niet van kracht ten aanzien van een verzoek van een persoon voor toegang tot een document alleen in de gevallen waarin het document betreft –
- a. het bedrijf of de beroepsmatige aangelegenheden van zodanige persoon; of

- Documents affectant l'économie nationale**
30. (1) Een document is een vrijgesteld document indien de voortijdige openbaarmaking ervan ingevolge onderhavige Wet in strijd zou zijn met het algemeen belang om reden dat het redelijk waarschijnlijk een nadelige invloed zou hebben op de nationale economie.
- (2) De soorten documenten waarop lid (1) van toepassing kan zijn, omvatten, maar zijn niet beperkt tot, documenten houdende informatie over -
- a. valuta of wisselkoersen;
 - b. rentevoeten;
 - c. belastingen, waaronder inbegrepen douanerechten of accijnzen;
 - d. de ordening van of supervisie over bankwezen, verzekeringswezen en andere financiële instellingen;
 - e. voorstellen voor uitgaven;
 - f. buitenlandse investeringen in [naam van het land]; of
 - g. leningen door de Overheid.
- Beleidsvorming en werking van publieke lichamen**
31. (1) Een lichaam mag weigeren aan te geven of het al dan niet een register bijhoudt, of weigeren informatie mede te delen, waar het zodanig handelen: –
- a. ernstig afbreuk nadeel zal of waarschijnlijk zou kunnen doen aan de effectieve formulering of ontwikkeling van overheidsbeleid;
 - b. het welslagen van een beleid ernstig in gevaar zal of waarschijnlijk zou kunnen brengen, door de voortijdige onthulling van zodanig beleid;
 - c. een aanzienlijke ondermijning van het beraadslagingsproces in een publiek lichaam zal of waarschijnlijk zou kunnen betekenen door het belemmeren van het openhartig en vrij verlenen van advies of wisselen van gedachten; of
 - d. een aanzienlijke ondermijning van de effectiviteit van een toets- of controleprocedure gehanteerd door een publiek lichaam zal of waarschijnlijk zou kunnen vormen.
- (2) Lid (1) is niet van toepassing op feiten, feitenanalyses, technische gegevens of statistische informatie.
- Documenten houdende in vertrouwen verkregen materiaal**
32. (1) Een document is een vrijgesteld document indien de openbaarmaking ervan ingevolge deze Wet informatie of materie in vertrouwen medegedeeld door of namens een persoon of een overheid aan een publieke autoriteit zou onthullen, en –
- a. de informatie vrijgestelde informatie zou zijn indien het was gegenereerd door een publieke autoriteit; of
 - b. de onthulling van de informatie ingevolge deze Wet in strijd zou zijn met het algemeen belang om redde dat de openbaarmaking redelijk waarschijnlijk het vermogen van een publieke autoriteit om in de toekomst vergelijkbare informatie te verkrijgen zou aantasten.

Documenten van invloed op de privacy van een persoon

- (2) Dit artikel is niet van toepassing op informatie –
- a. verworven door een publieke autoriteit van een bedrijf, commerciële of financiële onderneming; en
 - b. welke betrekking heeft op handelsgeheimen of andere aangelegenheden van bedrijfsgerelateerde, commerciële of financiële aard.

33. (1) Een document is een vrijgesteld document indien de openbaarmaking ervan ingevolge deze Wet een onnodige openbaarmaking van de persoonlijke informatie van een individu tot gevolg zou hebben.
- (2) Behoudens lid (4), is het bepaalde in lid (1) niet van kracht ten aanzien van een verzoek door een persoon om toegang tot zijn eigen persoonlijke informatie [in welk geval een zodanig verzoek zal worden behandeld als een verzoek ingevolge de Wet Privacy en Gegevensbescherming.].
- (3) Wanneer een verzoek door een andere persoon dan de persoon genoemd in lid (2) wordt gedaan aan een publieke autoriteit voor toegang tot een document bevattende persoonlijke informatie van een individu (waaronder begrepen een overleden individu) en de publieke autoriteit besluit toegang tot het document te verlenen, zal de publieke autoriteit handelen overeenkomstig de Wet gegevensbescherming bij het inwilligen van het verzoek en het ondernemen van verdere actie op dat besluit.

HOOFDSTUK V – HERZIENING EN BEROEP

Recht van aanvrager op een interne herziening

34. (1) Behoudens lid (4), mag een aanvrager van toegang tot een officieel document, overeenkomstig lid (4), interne herziening verzoeken van een besluit van een voorgeschreven autoriteit om –
- a. toegang tot het document te weigeren;
 - b. toegang slechts tot bepaalde van de documenten gespecificeerd in een aanvraag te verlenen;
 - c. toegang tot het document uit te stellen;
1. (2) Een aanvrager die wijziging van of aantekening in een persoonlijk dossier heeft aangevraagd, mag, overeenkomstig lid (4), herziening aanvragen van een besluit van een voorgeschreven autoriteit tot weigering zodanige wijziging of aantekening uit te voeren.
2. (3) Voor de toepassing van leden (1) en (2), wordt een verzuim een besluit te nemen omtrent welke ook van de aangelegenheden bedoeld in lid (1) of tot wijziging van of het maken van een aantekening in een persoonlijk document binnen de bij deze Wet toegemeten tijd beschouwd als een weigering dat te doen.
- (4) Een aanvraag ingevolge lid (1) of (2) mag alleen gedaan worden indien het besluit waarop de aanvraag betrekking heeft, was genomen door een andere persoon dan de verantwoordelijk Minister, het Hoofd van de betrokken voorgeschreven autoriteit.

Interne herziening

35. (1) Een interne herziening zal worden uitgevoerd –
- a. door de verantwoordelijke Minister met betrekking tot documenten bedoeld in artikelen 26, 27, 28 en 32;

- Recht van aanvrager op interne herziening**
- b. in elk ander geval, door het Hoofd van de publieke/voorgeschreven autoriteit.
- (2) Interne herziening zal worden aangevraagd —
- a. binnen dertig dagen na de datum van kennisgeving (in dit lid genoemd de initiële periode) aan de aanvrager van het betreffende besluit, of binnen zodanige nader te bepalen periode, van ten hoogste dertig dagen, als eventueel toegestaan door de publieke autoriteit; of
 - b. wanneer zodanige kennisgeving niet is geschied, binnen dertig dagen na afloop van de periode voorzien voor het nemen van het besluit of van enige andere periode als toegekend door de autoriteit.
- (3) Een persoon die een interne herziening uitvoert —
- a. mag in verband met de aanvraag elk besluit nemen dat genomen zou kunnen worden op een oorspronkelijke aanvraag;
 - b. zal zodanig besluit nemen binnen een periode van dertig dagen na ontvangst van de aanvraag.
36. Tegen een besluit genomen ingevolge artikel 37 (3) (a) mag beroep worden aangetekend bij de Aangewezen Autoriteit.

HOOFDSTUK VI – AANGEWEEZEN AUTORITEIT⁷

- Instelling van de aangewezen autoriteit**
37. (1) Behoudens lid (2), zal er een aangewezen autoriteit zijn die wordt aangesteld door het [Staatshoofd] *na consultatie met de Premier en de leider van de oppositie*.
- (2) Een persoon is niet gekwalificeerd om de post van aangewezen autoriteit te bekleden als hij -
- a. Minister, griffier van het parlement, of een lid van de nationale assemblee is; of
 - b. een rechter is; of
 - c. een publieke functionaris is; of lid van een lokale autoriteit is; of
 - d. een niet gerehabiliteerde gefailleerde is; of
 - e. op enig moment veroordeeld is geweest naar aanleiding van een overtreding die te maken had met misleiding.
- (3) De aangewezen autoriteit zal het personeel benoemen dat nodig is voor het uitvoeren van haar functie onder deze wet.
- (4) Het [Staatshoofd] zal, nadat hij de [*Premier en de oppositieleider*,] heeft geconsulteerd een persoon benoemen die gekwalificeerd is om benoemd te worden als tijdelijke aangewezen autoriteit indien –
- a. de aangewezen autoriteit zijn ontslag indient of indien zijn positie om andere reden vacant is;
 - b. de aangewezen autoriteit om welke reden dan ook niet in staat is de taken die behoren bij zijn positie te vervullen; of
 - c. de aangewezen autoriteit het nodig acht, op tijdelijke basis, sommige

⁷ Rechtsgebieden hebben de optie de Aangewezen Autoriteit als een Commissie, Raad, Autoriteit of ander lichaam dat men geschikt acht te structureren, waarbij alle relevante bepalingen overeenkomstig worden aangepast.

van zijn taken niet uit te oefenen in verband met dergelijke omstandigheden, dat indien hij rechter zou zijn van het Hof van Justitie, hij zich zou onthouden en een persoon die op dergelijke wijze wordt benoemd zal ophouden een tijdelijke aangewezen autoriteit te zijn wanneer een aangewezen autoriteit wordt benoemd om de vacature te vullen of, zoals het geval kan zijn, wanneer de aangewezen autoriteit die niet in staat was de taken van zijn positie te vervullen die functies weer overneemt of, in het geval van een tijdelijke reden, de tijdelijk aangewezen autoriteit de functie heeft vervuld die aan hem was opgedragen.

- Ambtstermijn** 38. (1) De aangewezen autoriteit zal zijn ambt bekleden voor een termijn van niet meer dan [...] jaren en is herbenoembaar na afloop van de ambtstermijn.
- (2) Behoudens de bepalingen van lid (3), zal de aangewezen autoriteit zijn positie neerleggen-
- na afloop van de termijn waarvoor hij was aangesteld;
 - indien hij ingevolge artikel 39 onder (2) gediskwalificeerd wordt; of
 - indien hij is benoemd in een andere functie met emolumenten of een ander betaald beroep gaat uitoefenen;
- (3) De aangewezen autoriteit zal niet uit zijn functie worden ontheven dan door het Staatshoofd [na consultatie met de Premier en de oppositieleider] op basis van een onvermogen de taken van zijn functie te vervullen, ongeacht of dat is door lichamelijke of mentale gebreken of enige andere oorzaak, of wangedrag.
- Bescherming van de aangewezen autoriteit** 39. Geen enkele rechtszaak of ander procedure voor schadevergoeding zal worden ingesteld tegen de aangewezen autoriteit voor een handeling verricht in goed vertrouwen tijdens de uitoefening van een taak of de uitoefening van een bevoegdheid of beoordelingsbevoegdheid ingevolge deze wet.
- Délégation des pouvoirs de l’Autorité désignée** 40. De aangewezen autoriteit kan om het even welke van aan hem ingevolge deze wet opgedragen onderzoeks- of handavingsbevoegdheden delegeren naar een bevoegde functionaris en een politiefunctaris aangewezen voor die speciale taak.
- Fonctions de l’Autorité désignée** 41. De aangewezen autoriteit zal -
- de naleving van deze wet en de regelgeving handhaven;
 - rapporten en vorderingen onderzoeken van aanvragers betreffende schendingen van deze wet of de regelgeving daarvan en corrigerende maatregelen nemen waar de aangewezen autoriteit dat nodig acht, of zoals publiek/ voorgeschreven is ingevolge deze wet, en de aanvragers informeren betreffende de uitkomst;
 - dergelijke aanwijzingen te geven of publieke verklaringen af te leggen als vereist wordt van de aangewezen autoriteit voor de doelstelling van deze wet;
 - algemeen de naleving monitoren door publieke/ voorgeschreven autoriteiten van de bepalingen van deze wet;
 - voorbereiden en uitgeven of goedkeuren, in consultatie met de Minister, van geschikte gedragsregels of richtlijnen voor het bevorderen van toegang tot publieke informatie;

- f. advies geven, op aanvraag of niet, aan een publieke/voorgeschreven autoriteit met betrekking tot enige zaak die relevant is voor de werking van deze wet;
- g. prendre toute mesure relevant de l'exercice des fonctions susmentionnées ou favorables à leur exercice; et
- h. dergelijke andere functies uit te voeren en uit te oefenen die worden opgedragen of opgelegd aan de aangewezen autoriteit door of ingevolge deze wet, of enige andere normatieve handeling.
- Geheimhouding en eed** 42. (1) De [leden van de] aangewezen autoriteit en elke bevoegde functionaris zal de eed afleggen neergelegd in de bijlage voor het Staatshoofd.
- (2) Een persoon die [lid] is of is geweest [van] de aangewezen autoriteit, een functionaris van het personeel van de aangewezen autoriteit of een vertegenwoordiger van de aangewezen autoriteit zal geen gebruik maken van informatie of die openbaar maken, ongeacht of het direct of indirect is, die is verkregen als gevolg van het uitoefenen van een bevoegdheid of in de uitoefening van een taak ingevolge deze wet, behalve -
- a. in overeenstemming met deze wet of enige andere normatieve handeling; of
- b. zoals gemachtigd door een bevelschrift van de rechter.
- Bevoegdheden aangewezen autoriteit** 43. De aangewezen autoriteit zal bevoegdheden hebben met als doeleinde het uitvoeren van de functies om dergelijke handelingen uit te voeren die vereist, voordelig of gunstig zijn voor of in verband met het uitvoeren van deze functies.
- Bevoegdheid van aangewezen autoriteit om informatie te verkrijgen** 44. (1) De aangewezen autoriteit kan, door middel van een schriftelijk kennisgevingsbericht betekend aan enig persoon, verzoeken dat die persoon schriftelijk binnen de aangegeven periode aan haar doet toekomen -
- a. informatie over en documentatie betreffende de opslag van publieke informatie;
- b. enige andere informatie in verband met zaken aangegeven in het bericht zoals nodig of geschikt voor de uitoefening door de aangewezen autoriteit van zijn functies en uitoefenen van zijn bevoegdheden en taken ingevolge deze wet.
- (2) In het geval dat de door de aangewezen autoriteit gevraagde informatie van een persoon is opgeslagen op een computer, schijf, cassette of op microfilm, of is bewaard met gebruik van een mechanisch of elektronisch apparaat, zal de persoon de informatie overleggen of toegang daartoe geven in een vorm waardoor het meegenomen kan worden zodat het opvraagbaar en toegankelijk is.
- Inhoud van kennisgevingsbericht** 45. (1) Het kennisgevingsbericht gespecificeerd in artikel 46 zal aangeven -
- a. dat de persoon aan wie het bericht is gericht het recht op beroep heeft ingevolge artikel [] tegen de vereiste aangegeven in de kennisgeving binnen dertig dagen; en
- b. de tijd voor het naleven van de vereiste aangegeven in het kennisgevingsbericht, welke tijd zal worden uitgedrukt op een manier dat het niet zal verlopen voor het eind van de periode van dertig dagen aangegeven in lid (a).

- Nalaten of weigeren het kennisgevingsbericht na te leven**
46. (1) Een persoon zal niet zonder redelijk excuus, nalaten of weigeren een vereiste na te leven aangegeven in een kennisgevingsbericht.
- (2) Een persoon zal niet in ogenschijnlijke naleving van een kennisgevingsbericht informatie verstrekken aan de aangewezen autoriteit waarvan de persoon weet dat die substantieel vals is of misleidend.
- (3) Een persoon die lid (1) of (2) schendt begaat een overtreding en is strafbaar bij kort geding voor een boete van niet meer dan [twintig duizend dollars] of inhechtenisneming voor een termijn van niet meer dan zes maanden of beide.
- (4) Het is een verdediging voor een persoon die wordt aangeklaagd voor een overtreding onder leden (1) of (2) om te bewijzen dat hij de nodige zorgvuldigheid heeft betracht om het kennisgevingsbericht na te leven.
- Klachten aan aangewezen autoriteit en onderzoeksbevoegdheden**
47. (1) De aangewezen autoriteit kan, in geval van een klacht van een aanvrager of op initiatief van de aangewezen autoriteit, onderzoeken, of doen onderzoeken, of bepalingen van deze wet of de regelgeving zijn, worden of mogelijkkerwijs kunnen worden geschonden door een publieke/voorgeschreven autoriteit in verband met een aanvrager.
- (2) Waar een klacht wordt gedaan bij de aangewezen autoriteit onder lid (1), zal de aangewezen autoriteit –
- de klacht onderzoeken of doen onderzoeken door een bevoegde functionaris, tenzij de aangewezen autoriteit van mening is dat het nietig is of vexatoir; en
 - zo snel als redelijkerwijs mogelijk, de betrokken aanvrager schriftelijk in kennis stellen van zijn besluit in relatie tot klacht en dat de aanvrager, indien aangetast door de beslissing van de aangewezen autoriteit, in beroep kan gaan tegen het besluit van de rechter ingevolge artikel 64.
- Vorm van de klacht**
48. 1) Toute plainte déposée en vertu de la présente loi doit être déposée par écrit auprès de l’Autorité désignée, sauf autorisation contraire de celle-ci.
- Kennisgeving van onderzoek**
49. Voordat een onderzoek wordt gestart naar een klacht ingevolge deze wet, zal de aangewezen autoriteit het hoofd van de publieke autoriteit in kennis stellen van de intentie een onderzoek uit te voeren en zal in de kennisgeving de essentie van de klacht opnemen.
- Pouvoirs d’entrée, de recherche et de saisie**
50. (1) Afhankelijk van lid (2), kan een bevoegde functionaris die is vergezeld van een politieofficier op elk moment de panden en erven betreden om die te doorzoeken, om alle apparatuur daar aangetroffen te inspecteren, bestuderen, in werking te stellen en te testen die is gebruikt of bedoeld is om te gebruiken voor het verwerken van persoonlijke gegevens en voor het inspecteren en in beslag nemen van documenten, apparatuur of ander materiaal dat daar wordt gevonden.
- (2) Een bevoegde functionaris zal geen panden en erven betreden voor het doorzoeken en in beslag nemen tenzij hij vergezeld is van een politiefunctiearis en de eigenaar of bewoner van de panden en erven een bevelschrift toon uitgevaardigd door een [rechter of relevante autoriteit (afhankelijk van het rechtsgebied)].

Zaken uitgesloten van onderzoek, inspectie en inbeslagname	51.	De bevoegdheid tot inspectie en inbeslagname die zijn toebedeeld bij bevelschrift zijn niet uitvoerbaar in verband met publieke informatie die krachtens Hoofdstuk IV is vrijgesteld van enige van de bepalingen van deze wet.
Onderzoek in privé	52.	(1) Al het onderzoek van een klacht krachtens deze wet zal in privé worden uitgevoerd. [(2) In de loop van een onderzoek naar een klacht ingevolge deze wet door de aangewezen autoriteit, zal de persoon die de klacht heeft gemaakt, het hoofd van de publieke/ voorgeschreven autoriteit of andere relevante partij de mogelijkheid worden gegeven verklaringen af te leggen
Bevoegdheid van aangewezen autoriteit om handhavingsbericht uit te vaardigen	53.	In het geval dat de aangewezen autoriteit van mening is dat een publieke/ voorgeschreven autoriteit een bepaling van deze wet heeft geschonden of aan het schenden is, kan de aangewezen autoriteit, behoudens artikel 57, een handhavingsbericht betekenen aan de publieke/ voorgeschreven autoriteit dergelijke stappen te ondernemen zoals aangegeven in het handhavingsbericht binnen de tijd die daarvoor wordt aangegeven voor het naleven van de betrokken bepaling.
Handhavingsbericht	54.	(1) Een handhavingsbericht zal schriftelijk zijn en zal - <ul style="list-style-type: none"> a. de bepaling van deze wet specificeren die naar het oordeel van de aangewezen autoriteit, de publieke/ voorgeschreven autoriteit heeft geschonden of aan het schenden is en de redenen die ertoe hebben geleid dat de aangewezen autoriteit die mening heeft; en b. de handeling specificeren die door de aangewezen autoriteit wordt vereist dat de publieke/ voorgeschreven autoriteit zal nemen; c. behoudens lid (2), de publieke/ voorgeschreven autoriteit informeren over zijn recht om in beroep te gaan krachtens artikel 65 en de tijd waarbinnen het beroep moet worden ingediend. <p>(2) de tijd aangeven in een handhavingsbericht voor de naleving van een vereiste neergelegd in het handhavingsbericht zal niet worden uitgedrukt zodat het zal verlopen voor het eind van de periode waarin beroep kan worden aangetekend neergelegd in artikel 65.</p> <p>(3) De aangewezen autoriteit kan een handhavingsbericht annuleren en, indien hij dit doet, zal de persoon aan wie het betekend was overeenkomstig schriftelijk in kennis worden gesteld.</p>
Nalaten om handhavingsbericht na te leven overtreding	55.	(1) Een persoon zal niet, zonder redelijk excuus, nalaten of weigeren een vereiste na te leven aangegeven in een handhavingsbericht. (2) Een persoon die in strijd handelt met lid (1) begaat een overtreding en is strafbaar bij kort geding voor een boete van niet meer dan twintig duizend dollars of inhechtenisneming voor een termijn van niet meer dan zes maanden of zowel dergelijke boete als inhechtenisneming.

HOOFDSTUK VII – SCHENDING EN HANDHAVING

- Schending van richtlijnen voor beheer van bescheiden** 56. (1) Een persoon die opzettelijk bescheiden of een document vernietigd of beschadigd die moeten worden aangehouden en opgeslagen ingevolge artikel 8 onder (2), begaat een overtreding en is strafbaar bij kort geding met een boete van [.....] of inhechtenisneming van [.....] of beide.
- (2) Een persoon die opzettelijk bescheiden of een document vernietigd of beschadigd waarvan wordt vereist dat het wordt aangehouden of opgeslagen ingevolge artikel 8 onder (2) terwijl een verzoek om toegang tot de bescheiden of het document hangende is begaat een overtreding en is strafbaar bij kort geding tot een boete van [.....] of inhechtenisneming van [.....] of beide.
- Verhinderings van de aangewezen autoriteit** 57. Een persoon die de aangewezen autoriteit of enige andere persoon die handelt voor of onder de leiding van de aangewezen autoriteit opzettelijk hindert in de loop van het uitvoeren van een controle of een onderzoek begaat een overtreding en is strafbaar —
- a. bij kort geding tot een boete van niet meer dan [...] dollars of inhechtenisneming voor een termijn van [...] jaar of beide; en
 - b. bij veroordeling na tenlastelegging, tot een boete van niet meer dan [...] dollars of inhechtenisneming voor een termijn van niet meer dan [...] jaar of beide.
- Valse informatie aan de aangewezen autoriteit** 58. Een persoon die opzettelijk een valse verklaring aflegt om de aangewezen autoriteit te misleiden of poogt te misleiden in de uitvoering van zijn functies ingevolge deze wet, begaat een overtreding ingevolge deze wet en is strafbaar —
- a. bij kort geding tot een boete van niet meer dan [...] dollars of inhechtenisneming voor een termijn van [...] jaar of beide; en
 - b. veroordeling na tenlastelegging tot een boete van niet meer dan [...] dollars of inhechtenisneming voor een termijn van niet meer dan [...] jaar of beide.
- Schending van geheimhoudingsgeed** 59. Een persoon die, zonder wettelijk excuus, de geheimhoudingsgeed schendt, begaat een overtreding en is strafbaar bij veroordeling tot een boete van niet meer dan [...] dollars of inhechtenisneming voor een termijn van niet meer dan [...] maanden of beide.
- Violation de la protection des dénonciateurs** 60. (1) Een werkgever ongeacht of die een publieke autoriteit is of niet, zal een werknemer niet ontslaan, schorsen, degraderen, straffen, intimideren of op andere wijze benadelen of die werknemer een voordeel ontzeggen, omdat—
- a. de werknemer in goed vertrouwen heeft gehandeld en op basis van redelijk vertrouwen —
 - i. de aangewezen autoriteit in kennis heeft gesteld dat een werkgever of enige andere persoon deze wet heeft overtreden of zal overtreden;
 - ii. iets heeft gedaan of de intentie heeft kenbaar gemaakt iets te zullen doen dat nodig is voor het voorkomen dat een andere persoon deze wet overtreedt; of
 - iii. iets heeft geweigerd of de intentie heeft kenbaar gemaakt te weigeren iets te doen dat in overtreding is van deze wet; of

- b. de werkgever gelooft dat de werknemer iets zal doen dat is beschreven in lid (a).
 - 3. (2) Niettegenstaande lid (1), kan de aangewezen autoriteit anonieme kanalen instellen voor aanklachten.
- (3) Een werkgever die de bepalingen van lid 1 overtreedt begaat een overtreding en is strafbaar bij —
- a. kort geding tot een boete van niet meer dan [...] dollars of inhechtenisneming voor een termijn van [...]; en
 - b. veroordeling na tenlastelegging tot een boete van niet meer dan [...] dollars of inhechtenisneming voor een termijn van niet meer dan [...].

HOOFDSTUK VIII – OVERIGE

Beheer van officiële documenten

61. (1) De Minister kan, samen met de [Nationale Archieven] regels, normen en richtlijnen voorschrijven die moeten worden nageleefd bij de creatie, opslag, het gebruik, bijwerken en de vernietiging van officiële documenten en andere publieke bescheiden.
- (2) Ingevolge lid (1), zal een publieke/voorgeschreven autoriteit het onderhoud en de bewaring verzekeren van bescheiden in relatie tot de functie daarvan en een kopie van alle officiële documenten die door haar worden gecreëerd of die op enig moment in haar bezit, onder haar hoede komen, of bevoegdheid vallen, voor een tijdsperiode zoals is voorgeschreven.
- (3) Om naleving van de normen en richtlijnen neergelegd te verzekeren, kan de Minister de aangewezen autoriteit machtigen om van het hoofd van een publieke/ voorgeschreven autoriteit te eisen of een functionaris waarvan wordt erkend dat die handelt namens dat hoofd om informatie te verstrekken, waaronder specifieke antwoorden op vragen met betrekking tot de praktijken voor het creëren van bescheiden, het houden van bescheiden, het beheer en de bewaring van bescheiden van die publieke autoriteit.

Gedragcodes

62. Niettegenstaande de bepalingen van Hoofdstuk III, in het geval dat deze wet van toepassing is op particuliere lichamen zal de aangewezen autoriteit de relevante belanghebbenden consulteren voor het bevorderen van de toepassing van beste praktijken in het verstrekken van toegang tot publieke informatie door de ontwikkeling van gedragcodes door middel van—
- a. het geven van advies betreffende de ontwikkeling van gedragcodes;
 - b. het geven van advies over klachtenbeslechtsmechanismen;
 - c. het werken met lichamen van de overheid en particuliere sectoren voor het bevorderen van bewustwording betreffende gedragcodes onder de consumenten; en
 - d. het ondernemen van acties die juist lijken te zijn door de aangewezen autoriteit.

Correctie van persoonlijke informatie	63.	(1) In het geval dat een document persoonlijke informatie bevat van een individu en dat individu gelooft dat de informatie incorrect is, zal hij handelen, en de publieke autoriteit zal de zaak benaderen, in overeenstemming met artikel 28 van de Privacy en gegevensbeschermingswet.
Rol van de rechter	64.	De rechter zal jurisdictie hebben om te horen en te beslissen over - a. aanvragen door de aangewezen autoriteit betreffende enig bevelschrift dat het hof geschikt acht voor het faciliteren van de handhaving van enige bepaling van deze wet; b. op aanvraag door enige persoon, zaken die vermeende overtredingen van de bepalingen van deze wet betreffen en dergelijke passend bevelschrift uitvaardigen in verband daarmee. c. op aanvraag door enige partij die de besluiten van de aangewezen autoriteit aanvecht.
Rapport aan het parlement	65.	(1) De aangewezen autoriteit zal zo snel als praktisch mogelijk na de eenendertigste december van elk jaar een rapport voorbereiden betreffende de functionering van de wet gedurende dat jaar en ervoor zorgen dat een kopie van het rapport wordt voorgelegd aan het parlement.

(2) Elke verantwoordelijke Minister zal in verband met de publieke autoriteiten in zijn portfolio aan de aangewezen autoriteit die informatie doen toekomen die vereist is voor het voorbereiden van enig rapport ingevolge dit artikel en zal aan alle voorgeschreven vereisten voldoen betreffende het verstrekken van die informatie en het bijhouden van bescheiden voor dat doeleinde. |
| Regelgeving | 66. | (1) De Minister, ingevolge een consultatie met de aangewezen autoriteit, kan regelgeving opstellen voor het uitvoeren van de doelstellingen van de wet en voor het voorschrijven wat vereist of geautoriseerd is ingevolge deze wet om voorgeschreven te worden.

(2) Niettegenstaande de algemeenheid van lid (1), kan regelgeving ingevolge dit artikel voorschrijven - <ul style="list-style-type: none"> a. de vergoeding betreffende de toegang tot documenten (waaronder het maken van kopieën of afschriften) in overeenstemming met deze wet; b. de functionarissen die beslissingen kunnen nemen namens de publieke autoriteit; of c. vereisten in verband met het verstrekken van informatie en het houden van bescheiden voor de doelstellingen van artikel 60; d. richtlijnen met betrekking tot de zoek- of filtermechanismen geassocieerd met de beschikbaarheid van informatie voor het publiek. <p>(3) Alle regelgeving opgesteld ingevolge deze wet zullen worden voorgelegd aan het parlement zodra zij zijn opgesteld en zullen onderworpen zijn aan een [negatieve/positieve] beslissing daarvan.</p> |

Deel III: Memorie van toelichting bij de model wettekst toegang tot publieke informatie (vrijheid van informatie)

INLEIDING

1. Deze model wettekst toegang tot informatie is voorbereid als deel van een serie van model wetteksten voor het mogelijk maken van de “informatiemaatschappij” onder een regionaal project dat de CARICOM-landen en de Dominicaanse Republiek behelst.
2. Toegang tot publieke informatie, ook bekend als Vrijheid van Informatie (“VVI”) wordt in het algemeen gezien als iets wat het potentieel heeft een faciliterend klimaat te creëren voor democratisch regeren, door het voorzien in openheid, transparantie en aansprakelijkheid binnen de overheid. Wetgeving met betrekking hiertoe, de zogenaamde Wet Vrijheid van Informatie (“WVVI”) staat de burgers toe een direct en afdwingbaar recht van toegang tot informatie te hebben die wordt vastgehouden door publieke lichamen en privé-lichamen die publieke functies vervullen (overheids- en semi-overheidsinstanties), evenals tot informatie die wordt bewaard door privé-partijen en waartoe de toegang niet is beperkt.
3. Dergelijke directe toegang stelt burgers in staat meer open en geïnformeerde interacties te hebben met de overheid en om te participeren in democratisch regeren op betekenisvollere wijze. Hierbij inbegrepen de mogelijkheid van de burger deel te nemen in het vormen van dialogen die erop zijn gericht de besluitvorming van de regering te beïnvloeden, evenals het kritisch beoordelen van overheidsbeleid en -acties, met als doel het verbeteren van beleid en acties en de overheid aansprakelijk te houden.
4. Het mondig maken van burgers met informatie over officiële beleidsbepaling draagt bij aan de bloei van een participatiedemocratie. Daarom stelt relevante wetgeving burgers in staat de overheidsactiviteiten effectief te monitoren voor het nastreven van overheidsactiviteiten in het nastreven van goed bestuur en het verzekeren dat de overheid zijn plichten jegens de burgers nakomt. Aan de andere kant, stelt het regeringen ook in staat een klimaat te creëren van vertrouwen en onbevangenheid naar de burgers toe.

5. De HIPCAR model wettekst inzake toegang tot publieke informatie is gebaseerd op de beleidsbouwstenen die werden ontwikkeld in een eerdere fase van het HIPCAR Project⁸. Deze bouwstenen evalueerden de internationale beste toepassing in de praktijk voor de doelstellingen, de belangrijkste gemeenschappelijke instrumenten en precedentes, en identificeerden de belangrijkste beleidsposities en -systemen die opgenomen dienden te worden in wettelijke kaders in de gehele regio.⁹ De model wettekst is een poging de beleidsrichtlijnen in een wettelijk instrument dat poogt de concurrerende impuls van de duidelijkheid van de bedoeling, structuur en functie in evenwicht te brengen met de nodige behoefte aan abstractie voor het vergemakkelijken van de vlotte aanpassing, waar nodig, aan het wettelijk kader van elk begunstigd HIPCAR-land.
6. Deze model wettekst toegang tot publieke informatie omvat acht hoofdstukken en zeventien artikelen.
- **Hoofdstuk een** behandelt de inleidende overwegingen, zoals de citeertitel en de interpretatie van bepaalde termen in de modeltekst en behandelt zorgpunten aangaande de reikwijdte van de toepassing van de modeltekst.
 - **Hoofdstuk twee** behandelt de vaststelling van een algemene verplichting van de overheid bepaalde informatie te publiceren, en omvat een expliciete bepaling met betrekking tot het gebruik van elektronische media voor daarvoor.
 - **Hoofdstuk drie** creëert het algemeen recht van individuen om toegang te krijgen tot informatie die wordt bewaard door publieke lichamen en creëert het mechanisme en de procedures voor het faciliteren van dergelijke toegang.
 - **Hoofdstuk vier** identificeert documenten en soorten van informatie die uitgesloten lijken te zijn van proactieve publicatie of vrijgave anders dan ingevolge een verzoek om toegang.
 - **Hoofdstuk vijf** behandelt de procedures waarmee een aanvrager een herziening kan krijgen van een besluit van een publiek lichaam om geen toegang te verlenen, en waar nodig, een beroep aan te tekenen tegen het besluit bij een onafhankelijk toezichthoudend lichaam.
 - **Hoofdstuk zes** stelt het algemeen kader vast en de bevoegdheden van het toezichthoudend lichaam om te implementatie van toegang tot publieke informatie te monitoren en legt een forum neer voor beroep ingevolge de bepalingen van hoofdstuk vijf.
 - **Hoofdstuk zeven** legt bepaalde overtredingen neer van de bepalingen van de modeltekst en de straffen die zijn geassocieerd met dergelijke overtredingen.
 - **Hoofdstuk acht** voorziet in diverse overwegingen, waaronder de uitleg van de rol van de rechter en het vaststellen van een co-reguleringsbenadering bij de implementatie van het toezichthoudend kader, en het legt de bevoegdheden neer voor het creëren van regelgeving krachtens de modeltekst.

⁸ Red.: De volledige naam van het HIPCAR-project is “Versterking van het Concurrentievermogen in het Caribisch Gebied door de Harmonisatie van Beleid, Wetgeving en Regelgevingsprocedures op het stuk van ICT”. Het project met een looptijd van drie jaar werd gelanceerd in september 2008 in het kader van overkoepelend project voor de ACP-landen en wordt gefinancierd door de Europese Unie (EU) en de Internationale Telecommunicatie Unie (ITU). Het project wordt geïmplementeerd door de Internationale Telecommunicatie Unie (ITU) in samenwerking met de Caribische Gemeenschap (CARICOM) en de Caribische Telecommunicatie Unie (CTU).

⁹ Red.: Zie ook Hoofdstuk 1.5 van dit document waarin de methodologie wordt uitgelegd. De leden van de HIPCAR Werkgroepen bestaan uit vertegenwoordigers van Ministeries en regelgevende lichamen aangewezen door hun nationale overheden, relevante regionale lichamen en waarnemers – zoals aanbieders en andere geïnteresseerde belanghebbenden. De opdracht voor de werkgroepen zijn beschikbaar op www.itu.int/ITU-D/projects/ITU_EC_ACP/hipcar/docs/ToR%20HIPCAR%20WGs.pdf.

COMMENTAAR OP DE ARTIKELEN

HOOFDSTUK I – INLEIDENDE BEPALINGEN

7. **Hoofdstuk 1 van de model wettekst (Wet)** omvat vijf artikelen. De eerste artikelen leggen de inleidende bepalingen neer, waaronder de citeertitel en de inwerkingtredingsbepalingen van de Wet¹⁰, evenals de algemene doelstelling van de Wet, om een interpretatief kader te scheppen voor de artikelen die daarna worden gepresenteerd.
8. Artikel 2 voorziet in de algemene bepalingen van de model wettekst, om een cultuur van transparantie in de functionering van overheidslichamen te creëren, en legt een kader neer waardoor de implementatie van een geschikte transparantie in de werking van openbare lichamen wordt gecreëerd, en het legt een kader neer waardoor toezicht wordt gehouden op de implementatie van voldoende transparantie met betrekking tot verzoeken door een onafhankelijk lichaam. In het bijzonder, het opstellen van de modeltekst anticipeert niet op de voorziening van documenten door de publieke autoriteit/particuliere instantie in antwoord op elk verzoek. Daarentegen concentreert het zich op het verstrekken van informatie door het vrijgeven van “officiële document” (die kunnen worden geredigeerd in overeenstemming met de uitzonderingsregels die zijn neergelegd in de Wet). Het is de verwachting dat de aanvrager dan de informatie in het vrijgegeven officiële document zal “verwerken” om af te leiden welke informatieset dan ook wordt gezocht. Op dergelijke wijze, zou de relatie tussen informatie, documenten en officiële documenten moeten worden beschouwd in het lezen van de modeltekst. Wat ook opmerkelijk is, is het opnemen van lid (e), welke de proactieve publicatie verondersteld van geschikte informatie door de overheid. Deze suggestie is gebaseerd op de veronderstelling dat een proactieve openbaarmaking de noodzaak zal beperken om informatie te vragen van dergelijke overheidslichamen.
9. Lid (2) benadrukt ook de toewijding van de overheid voor het verzekeren dat het kader direct toegankelijk is voor burgers die toegang wensen tot de faciliteit.

Artikel 3: Interpretatie

10. Artikel 3 voorziet in de interpretatie van bepaalde termen in de Wet¹¹. Van belang zijn de interpretaties van termen zoals die hieronder.
11. De “aangewezen autoriteit” waarnaar wordt verwezen is opgericht, zoals aangegeven in de doelstellingen van de modeltekst, om te verzekeren dat er een correct opgezette toezichthoudende instantie is die de juiste naleving van de bepalingen van de modeltest te verzekeren en om als forum te dienen voor een inleidend beroep van de beslissingen van de overheid.

¹⁰ Red.: De auteur van de memorie van toelichting gebruikt voornamelijk het begrip “Wet” wanneer hij verwijst naar de model wettekst (Wet) inzake toegang tot publieke informatie (vrijheid van informatie).

¹¹ Beleidsbouwsteen 1.1 Er zal een passende definitie zijn van “informatie”, “communicatie”, “gegevens”, “bescheiden” en “document”

12. “Document” onderstreept een brede interpretatie van toepasselijke vormen, formaten en technologieën (elektronisch of anderszins) waarin de gegevens kunnen worden gepresenteerd of opgeslagen. Dit is essentieel aangezien, ongeacht de heersende rationale die te maken heeft met de tijdige, efficiënte en rendabele verspreiding van informatie, en het gemak waarmee deze kunnen worden gefaciliteerd door de alomtegenwoordigheid van informatie en communicatietechnologie (ICT), levert dit een gelegenheid voor ICT's om te helpen de doelstellingen van de Wet te bereiken.¹²
13. Zoals besproken in de doelstellingen van de modeltekst, wordt van de relevante autoriteit vereist in de eerste plaats om toegang te verschaffen tot informatie, afhankelijk van de beperkingen in de modeltekst krachtens een verzoek voor bestaande informatie die is voortgebracht als een manier om het werk af te ronden. Binnen dit kader worden “officiële documenten” specifiek geïdentificeerd voor speciale behandeling in de modeltekst.
14. De kwestie van toegang tot persoonlijke informatie is oppervlakkig gerelateerd aan de grotere discussie van toegang tot alle publieke informatie, maar wordt in groter detail behandeld in het privacy en databeschermingskader. In het algemeen, bij de juiste implementatie werken de twee kaders in samenhang met elkaar, vormen een inelkaar grijpende relatie waarbij VVI over informatie handelt die niet persoonlijk worden geacht te zijn. De definitie van persoonlijke informatie komt hierbij dus overeen met die welke is aangegeven in het databeschermings modelkader en is erop gericht zich te concentreren op informatie die is geregistreerd en geassocieerd met een identificeerbaar individu. Als een kwestie van interpretatie, is het niet de bedoeling dat “persoonlijk informatie” informatie inhoudt waarvan de identiteit van een individu kan worden afgeleid. Deze laatste informatiereeks is werkelijk breder dan de informatie die in overweging wordt gegeven door het kader.
15. De juiste definitie van “overheidsinstantie” veroorzaakte behoorlijke discussies gedurende de besprekingen over de modeltekst. De richtlijnen voor beleid vereisen dat toegang tot publieke informatie van toepassing moet zijn op zowel publieke autoriteiten en tot een groep van privé-lichamen die publieke functies vervullen. De rationale voor het opnemen van een groep van privé-lichamen is gebaseerd op de modellen van uitbesteding of publieke-private partnerschappen die zijn ontwikkeld in het verstrekken van diensten aan het publiek. In deze modellen kunnen sommige aspecten van het verwerking van informatie en besluitvorming worden uitbesteed aan de private partnerinstantie. Op die manier, zullen officiële documenten die gerelateerd zijn aan die activiteiten niet bij de publieke autoriteit berusten. Om te verzekeren dat dit geen hiaat wordt in de dekking van het kader voor toegang tot Publieke Informatie, worden die private lichamen die zulke functies en bevoegdheden hebben om functies uit te voeren die essentieel zijn en publieke (onvervreembare) kerndiensten geacht te vallen binnen het raamwerk van dit kader.
16. Verder voor de duidelijkheid moet er een definitieve richting worden gegeven welke private lichamen als relevant worden beschouwd voor de doeleinden van deze Wet. Er wordt voorgesteld voor het verwijderen van de mening van de private lichamen en de onzekerheid die dat met zich kan meebrengen, dat de Minister een bevel uitvaardigt dat de private lichamen zal definiëren die relevant zijn voor deze Wet.

Voor wat de opstelstijl betreft, wordt de term “voorgeschreven autoriteit” beschouwd alsof het de cumulatieve groep van overheidslichamen en die private lichamen waar de wet van toepassing op is vertegenwoordigen. Deze benadering heeft misschien niet de voorkeur, en een andere vorm van

¹² Beleidsbouwsteen 1.3 “Er zal een ruime bedoeling worden gegeven aan media, informatiebron en overleggingsdatum afhankelijk van onderscheppen van communicatie, zodat het elektronische of niet-elektronische documenten, banden, films, geluidsopnames, beelden omvat gemaakt door een publieke partij of een particuliere partij op enig moment”.

onderscheid of definitie kan worden gebruikt. Wat essentieel is, is de erkenning dat bepaalde bepalingen van de wet van gelijke toepassing zijn op overheidslichamen en relevante private lichamen, en andere bepalingen niet. Voorbeelden daarvan zijn de kwestie van publicatie in het staatsblad van administratieve of organisatorische informatie van het lichaam. Dit kan zelfs van toepassing zijn op een geheel publiek lichaam, maar van beperkte toepassing zijn op een relevant privaat lichaam. Bij de herziening van de modelwet verwijst de term “publieke/voorgeschreven autoriteit” naar deze cumulatieve categorie van personen. Echter, waar uitsluitend “publieke autoriteit” wordt gebruikt, veronderstelt dergelijke gebruik dat de bepaling voornamelijk gericht is op overheidslichamen en niet van toepassing is op de geïdentificeerde private lichamen.¹³

17. De term “persoonlijke informatie” is hierin opgenomen in overeenstemming met de definitie die is gegeven in de model privacy- en databeschermingswettekst. Dit is gedaan om te verzekeren dat er een consistente interpretatie is tussen de modelteksten waar dat later noodzakelijk wordt in de overweging van relevante bepalingen.

Artikel 4: Beperking van de toepasselijkheid van de Wet

18. Artikel 4 legt de personen en functies waarop deze wet niet van toepassing zal zijn. In het algemeen, wordt deze wet beschouwd niet van toepassing te zijn op de functie van staatshoofd en lichamen die judiciële rol vervullen, dus de uitsluiting van onderzoekscommissie's ingesteld door het staatshoofd, waarin wordt voorzien door lid (1) en de houders van judiciële functies, zoals voorzien in lid (2) onder (a). Echter, de administratieve functies die zijn geassocieerd met dergelijke functies kunnen vallen onder de rubriek van de wet, vandaar de specificatie van registers en/ of griffies van rechterlijke diensten die binnen het raamwerk van de wet vallen. Het is om deze reden dat de uitsluiting waarin is voorzien in lid (2) onder (a) expliciet niet is uitgebreid in lid (2) onder (b).

Artikel 5: Binden van de staat

19. Artikel 5 legt vast dat het ontwerp de staat bindt. Deze bepaling is nodig aangezien de interpretatiewet van de lidlanden de welbekende regel neerlegt die is uitgesproken in de zaak van **Attorney General v. Hancock [1940] 1 KB 427** (Procureur-Generaal vs Hancock [1940] 1 KB 427) dat een normatieve handeling het recht van de staat niet bindt of beïnvloedt tenzij dit nadrukkelijk wordt vastgelegd in de wet.

¹³ Beleidsbouwsteen 2.1 “Er zal een wetsbepaling zijn die expliciet aangeeft wat de rol is van de “overheid”, “voorgeschreven autoriteiten” en “particuliere lichamen”, en “sociale communicatiemedia” bij het beheren van de vrijheid van informatie.”

Beleidsbouwsteen 2.2 “Er zal een bepaling zijn die vastlegt dat de overheid in wetten inzake vrijheid van informatie moeten inhouden elk lichaam dat overheidsfuncties vervult.”

Beleidsbouwsteen 2.3 “Er dient een bepaling te zijn die vaststelt dat in bepaalde instanties de vrijheid van informatie ook particuliere lichamen zal omvatten indien die lichamen duidelijk een essentiële en/of permanente openbare dienst verlenen.”

HOOFDSTUK II – ALGEMENE Plicht VAN PUBLIEKE LICHAMEN OM INFORMATIE TE PUBLICEREN

20. **Deel 2 van de model wettekst** legt een paradigma neer waarbij bepaalde officiële documenten, gegenereerd in de loop van de werkzaamheden van een voorgeschreven autoriteit voorbereid zouden moeten worden voor publicatie als een vanzelfsprekend iets. Deze bepalingen proberen een wettelijke verplichting te institutionaliseren die gericht is op een kernveronderstelling van hoe publieke diensten worden aangeboden.¹⁴

Artikel 6: Algemene plicht tot publiceren

21. Artikel 6 verplicht de overheidslichamen algemene verklaringen voor te bereiden en publiceren in het staatsblad in overeenstemming met de richtlijnen die zij voorschrijven. De bedoeling van deze bepaling is het creëren van een kanaal waardoor geïnteresseerde personen direct kunnen worden geïnformeerd over de rollen, functies en nog belangrijker de verantwoordelijkheden van autoriteiten en bedrijven die diensten en producten administreren voor en namens de burgerij, vooral met betrekking tot functies die de rechten van burgers beïnvloeden of voor de uitgave van publieke fondsen of hulpmiddelen zorgen.
22. Dit artikel is zo opgesteld om de aparte elementen te specificeren die tenminste moeten worden gepubliceerd.
23. Terwijl wordt erkend dat de toepassing van deze bepaling zou moeten worden aangepast om private lichamen die onder de rubriek van deze modeltekst vallen te behandelen, is in lid 1A taal opgenomen die erop is gericht de toepasselijkheid van dit artikel op een privaat lichaam te beperken tot slechts die aspecten van hun werkzaamheden die de relevante publieke functie betreffen.

Artikel 7: Algemene plicht om documenten ter beschikking te stellen.

24. Artikel 7 voorziet in de directe toelaatbaarheid van regels en richtlijnen die dienen als leidraad voor de werkzaamheden en/ of beslissingen van een autoriteit of bedrijven in zoverre die de administratie van een publieke dienst, goed, hulpmiddel of uitspraak betreffen. Deze bepaling voorziet in de fundamentele vorm van transparantie voor de eventuele deelnemer in een publiek programma, aangezien het onafhankelijk nauwkeurig toezicht van systemen en processen die zijn gebruikt. Dit artikel voorziet niet alleen in de ontwikkeling van dergelijke officiële documenten, maar gaat verder om te instrueren dat dergelijke informatie en documenten worden “voorgescheteld” aan de eventuele gebruiker via verschillende kanalen.

Artikel 8: Gebruik van online kanalen

25. In overeenstemming met de voorgestelde filosofie van proactieve publicaties vervat in artikelen 6 en 7 en terwijl de groeiende alomtegenwoordigheid van technologische platforms als medium voor informatieverbreiding wordt erkend, voorziet artikel 8 er expliciet in dat opkomende kanalen worden gebruikt, waaronder, maar niet beperkt tot het Internet.¹⁵

¹⁴ Beleidsbouwsteen 3.4 “De wet/het wettelijk mandaat zal voorzien in een automatische publicatie van bepaalde typen informatie die direct beschikbaar zullen worden gemaakt voor het publiek.”

¹⁵ Beleidsbouwsteen 3.5 “De wet/het wettelijk mandaat zal voorzien in de publicatie van informatie in elektronische en niet-elektronische media zodat volledige toegang wordt gegarandeerd.”

Beleidsbouwsteen 5.8 “De wet/het wettelijk mandaat zal rendabele publicatiestrategieën vastleggen, zoals het beschikbaar stellen van de informatie via het Internet, etc.”

26. Een rode draad door de artikelen in dit hoofdstuk is de herbevestiging dat informatie die is vervat in documenten die als gevoelig worden beschouwd in deze modelwet niet onderworpen hoeft te zijn aan de plicht van preëemptieve publicatie of vrijgave. Er wordt geanticipeerd dat in gevallen waar gevoelige informatie is vervat in documenten die zijn aangemerkt voor publicatie, dergelijke informatie wordt weggelaten uit het document voor de vrijgave.

HOOFDSTUK III – ALGEMEEN RECHT VAN INDIVIDUEN OP TOEGANG TOT PUBLIEKE INFORMATIE

27. **Hoofdstuk 3 van de model wettekst** legt het algemeen recht neer van individuen zich toegang te verschaffen tot bepaalde officiële documenten, een recht dat een wezenlijk deel uitmaakt van de kerndoelstelling van de wet.

Artikel 9: Algemeen recht op toegang

28. Artikel 9 voorziet in het algemeen recht van individuen om officiële documenten op te vragen, of informatie daarin van voorgeschreven autoriteiten, behoudens de overwegingen voor uitsluitingen zoals aangegeven in Hoofdstuk 4 van de wet.
29. Artikel 9, leden (2) en (3) behandelen de toepasselijkheid van het algemeen recht of toegang met betrekking tot informatie die als confidentieel wordt beschouwd of anderszins uitgesloten door Hoofdstuk IV van de modeltekst.
30. Lid (2) voorziet eerst in de toepassing van een publiek belangen toets voor de vaststelling dat een document of informatie in dat document verondersteld wordt vrijgesteld te zijn. Waar krachtens een dergelijke test een document of informatie in dat document wordt verondersteld vrijgesteld te zijn, beperkt lid 3, dat optioneel is, de periode waarvoor deze vrijstelling van toepassing zal zijn.

Artikel 10: Overwegingen geassocieerd met bepaalde documenten

31. Artikel 10 geeft de algemene soorten informatie aan en/ of officiële documenten van een voorgeschreven autoriteit met betrekking waartoe een individu het recht heeft geïnformeerd te zijn over het bestaan en de opslag daarvan, of waartoe toegang moet worden verschaft in overeenstemming met de wet. Het is opmerkelijk dat dit artikel in een algemene richtlijn voorziet, onderworpen aan een Ministerieel Besluit van de relevante Minister, dat documenten die anders als vrijgesteld kunnen worden beschouwd niet langer zo kunnen worden geclassificeerd na een periode van 20 jaren. Dit is bedoeld om de doelstelling van proactieve publicatie van documenten door de overheid te bevorderen.
32. Artikel 10 voorziet er ook in dat waar een document al beschikbaar is via een ander kanaal, dat het individu dergelijk kanaal gebruikt, en dat toegang daartoe niet gedekt zou worden door de bepalingen van deze wet. Op deze wijze tracht deze wet te voldoen aan de algemene voorwaarde dat de implementatie van toegang tot publieke informatie niet te belastend moet zijn voor de entiteiten die daartoe verplicht zijn, en plaatst enige verantwoordelijkheid op de verzoeker om eerst te bevestigen of de verzochte informatie al beschikbaar is.

Artikel 11: Richtlijnen voor het verzoek tot toegang

33. Artikelen 11 en 12 geven de algemene procedure waardoor individuen toegang kunnen vragen tot bepaalde documenten. Naast andere dingen, zoals aangegeven in artikel 11, legt deze procedure de verantwoordelijkheid bij de aanvrager om voldoende informatie te specificeren over de informatie of het document om de snelle identificatie daarvan te vergemakkelijken. Dit is opgesteld om duidelijk te maken dat de verzoekende partij de nodige zorgvuldigheid moet betrachten om specifiek te zijn in het verzoek zo dat de publieke (of voorgeschreven) autoriteit niet onnodig wordt belast met proberen vage verzoeken te beantwoorden.

34. Artikel 3 is opgenomen voor het verlenen van flexibiliteit aan het publiek lichaam om procedures, formuleren en systemen vast te stellen voor het effectief beheersen van het proces dat wordt gebruikt voor het doen van de aanvraag.

Artikel 12: Plicht om bijstand te verlenen aan de verzoekende partij

35. Niettegenstaande de verantwoordelijkheid van de aanvrager neergelegd in artikel 11, voorziet artikel 12 erin dat de publieke (of “voorgeschreven”) autoriteit nog steeds verplicht is redelijke bijstand te verlenen aan de aanvrager om toe te laten dat een specifiek genoeg verzoek wordt gedaan, waaronder dergelijke bijstand als nodig indien als gevolg van een handicap de aanvrager gehinderd wordt de aanvraag te doen. Als kwestie van interpretatie wordt de autoriteit verwacht voornamelijk bijstand te verlenen met het formulier van de aanvraag, en wordt verwacht in goed vertrouwen te handelen zonder de inhoud van de aanvraag te wijzigen. Anders dan deze algemene richtlijnen zijn specifieke details geassocieerd met strategieën die gericht zijn op het bevorderen van het gebruik van het VVI kader niet opgenomen en wordt het aan het oordeel overgelaten van het rechtsgebied of dat wordt opgenomen.

Artikel 13: Waar verzoeken om informatie moeten worden overgedragen tussen autoriteiten

36. Artikelen 13 en 14 leggen bepaalde richtlijnen neer die het verwerken van een verzoek door een aanvrager bepalen. Artikel 13 specifiek handelt over het identificeren van het juiste doelinstituut voor een verzoek, zodat een tijdige overdracht daaraan kan worden verzekerd. In het geval dat de overdracht van een verzoek tussen autoriteiten nodig is, geeft artikel 12 onder lid 2 aan hoe het begin van de tijdsperiode wordt bepaald.¹⁶

Artikel 14: Tijdsbepalingen geassocieerd met het antwoord

37. Artikel 14 geeft de tijdsaders aan waarin het antwoord op een verzoek moet worden gegeven. Artikel 14 lid (3), welke optioneel is, voorziet erin dat het publiek lichaam een kennisgeving stuurt in gevallen waar het extra tijd nodig heeft voor het produceren van de documenten aangegeven in het verzoek. Dergelijke bepaling wordt nodig geacht in het geval dat het antwoord op het verzoek in feite te tijdrovend kan zijn. Echter, om te verzekeren dat publieke lichamen deze optie continue toepassen om de doelstellingen van de modeltekst te frustreren wordt een duidelijk tijds kader opgelegd waar verlengingen van de originele datum niet mogen worden gefaciliteerd.

Artikel 15: Opties beschikbaar aan de publieke autoriteit

38. Artikel 15 voorziet in algemene antwoorden beschikbaar aan de publieke/ voorgeschreven autoriteit onderworpen aan een verzoek – of de verlening van toegang, het uitstellen van toegang tot het geheel of een deel van een document, of de weigering toegang te verschaffen tot documenten.
39. Overeenstemmend met de beschikbare antwoorden geven artikelen 16 tot 21 de procedures door middel waarvan een besluit wordt uitgevoerd.

¹⁶ Beleidsbouwsteen 5.7 “De wet/het wettelijk mandaat zal tijdsperiodes vastleggen zodat de respons op verzoeken en het verstrekken van informatie niet buiten een redelijke termijn vertraagd worden.”

Artikel 16: Proces van besluitvorming

40. Artikel 16 voorziet in de algemene procedure waarmee een voorgeschreven autoriteit een aanvrager in kennis zal stellen van haar besluit naar aanleiding van een verzoek. In het geval dat de beslissing dusdanig is dat toegang wordt gefaciliteerd, zal de kennisgeving de aanvrager in kennis stellen van de middelen waarmee het zal worden gecommuniceerd. Waar het besluit is om toegang te weigeren, zal de kennisgeving de bijzonderheden aangeven waarom het verzoek is geweigerd en het verhaal dat open staat indien het individu vindt dat hij of zij ontevreden is.

Artikel 17: Autoriteiten hebben enige zeggenschap in het voorschrijven van vergoedingen

41. Artikel 17 presenteert een kader waarmee vergoedingen kunnen worden toegepast voor de toegang tot communicatie van informatie ingevolge een verzoek. Lid (1) legt de voorwaarden neer waarvoor vergoedingen redelijkerwijs kunnen worden geheven. Het kader dat mogelijk wordt gemaakt door dit artikel beperkt de som van de vergoeding voor niet meer dan de redelijkerwijze toegeschreven kosten die worden opgelopen om het verzoek te beantwoorden.¹⁷
42. In het bijzonder voorzien leden (c) en (d) in de vrijstelling van de vergoeding voor beide categorieën van personen en categorieën van documenten. Men denkt dat dergelijke bepalingen de Minister meer flexibiliteit geeft bij het vaststellen van overheidsbeleid en het voorziet ook in een geschikte verwijzing naar de bepalingen in artikel 7.

Artikel 18: Omgaan met vrijgestelde informatie in de beslissing

43. Artikel 18 voorziet in de juiste handelwijze door de voorgeschreven autoriteit waar een document kan worden gecommuniceerd aan een aanvrager ingevolge een verzoek, behalve sommige aspecten van informatie daarin die worden beschouwd te zijn vrijgesteld krachtens Hoofdstuk 4, waarin de voorgeschreven autoriteit gelooft dat het geïdentificeerde doel van het verzoek zal worden gediend indien de vrijgestelde informatie wordt weggelaten. In het belang van openbaarmaking, echter, voorziet lid (2) erin dat de autoriteit de aanvrager in kennis stelt dat de kopie van het document waartoe toegang wordt verleend is geredigeerd en de redenen voor dergelijke handelwijze.

Artikel 19: Verlenen van toegang tot documenten in antwoord op een verzoek

44. Artikel 19 voorziet in verschillende manieren, kanalen en indelingen waarin de verzochte toegang kan worden verleend, en in manieren, kanalen en indelingen voor de presentatie van officiële documenten aan de aanvrager. Het artikel is zo opgesteld dat de bepaalde wijze van toegang die geschikt worden geacht zijn geïdentificeerd
45. Hoewel de modeltekst in het bijzonder erin voorziet dat er een breed scala aan opties is waarin de informatie zal worden gecommuniceerd aan de aanvrager, verplicht lid (2) de autoriteit in het algemeen om informatie te verstrekken in de vorm die is verzocht door de aanvrager slechts beperkt door copyrightaspecten, of de redelijke beschikbaarheid van het formaat.
46. Lid (3) erkent dat er van tijd tot tijd een beperking kan zijn met het voorzien in toegang tot een bepaalde vorm die is verzocht door de aanvrager, en het voorziet erin dat als norm hetzelfde medium of formaat gebruikt door de aanvrager in het verzoek de beste keuze kan zijn voor een wederkerig communicatiekanaal.

¹⁷ Beleidsbouwsteen 5.9 “De wet/het wettelijk mandaat zal vastleggen of de dienst voor het verstrekken van informatie betaald zal zijn of niet, met inbegrip van waar het wordt overgedragen aan particuliere instanties in de uitoefening van een openbare functie .”

47. Lid (4) behandelt de overwegingen in het geval dat het rechtsgebied in kwestie meer dan een officiële taal kan hebben. De benadering die hierin wordt aangegeven werd beschouwd als de juiste balans tussen toegankelijkheid en kosteneffectiviteit.

Artikel 20: De autoriteit heeft een beperkte mogelijkheid toegang uit te stellen

48. Artikelen 20 en 21 voorzien in het algemeen kader en de beperkte criteria waarmee een voorgeschreven autoriteit toegang tot een document dat niet als vrijgesteld beschouwd kan worden óf kan uitstellen óf kan weigeren. Met betrekking tot het recht om toegang uit te stellen, wordt het erkend dat uitstellen in beperkte omstandigheden terecht kan zijn. Overeenkomstig, is artikel 20 zo opgesteld om te voorzien in een dergelijk uitstel, maar de toepasselijkheid van deze optie te beperken tot bepaalde soorten situaties, waarvoor een bepaalde middelen toets verder kan worden vastgesteld.
49. Het wordt opgemerkt dat artikel 20 lid (3) erin voorziet dat de aangewezen autoriteit maximumgrenzen vaststelt voor uitstel om het misbruik van deze bepaling te beperken en voorziet tevens in een mogelijkheid dat de doelstellingen van de wet behouden blijven. Verder verleent dit lid enige voorspelbaarheid en steun aan de aanvragers dat de redenen die worden aangehaald voor het geheim houden van een document substantieel zijn.

Artikel 21: De autoriteit heeft een optie om toegang te weigeren

50. Op dezelfde wijze is het is het opmerkelijk dat onder de redenen die zijn geïdentificeerd in artikel 21 om toegang te weigeren ook wordt genoemd het schijnbare misbruik van het recht tot toegang door een individu indien de voorgeschreven autoriteit bewijs kan leveren betreffende de treiterende aard van de reeks verzoeken. Deze kwestie wordt als belangrijk genoeg beschouwd om nogmaals te worden behandeld in artikel 58, die de voorkoming van deze praktijk behandelt.

Artikel 22: Voorzien in het delegeren van besluitvorming met betrekking tot VVI

51. Om duidelijkheid te verschaffen over de functionaris in een voorgeschreven autoriteit die bevoegd is met maken van de beslissingen, waaronder die in overeenstemming zijn met de criteria in artikelen 20 en 21, voorziet artikel 22 in het delegeren van dergelijke verantwoordelijkheid door het hoofd van de voorgeschreven autoriteit en of the verantwoordelijke Minister (in het geval van een Afdeling van de Overheid). Dit artikel is ook essentieel voor de context van de bepalingen voor interne herziening neergelegd in artikel 35.

HOOFDSTUK IV – VRIJSTELLING VAN DOCUMENT OF INFORMATIE IN DOCUMENTEN

52. **Hoofdstuk 4 van de modelwet** definieert de specifieke documenten die als vrijgesteld worden beschouwd van de algemene bepalingen van Hoofdstuk 3.

Artikel 23: Verplichte toepassing van een publiek belangen toets

53. Artikel 23 in het bijzonder voorziet in de intrekking van de classificatie als te zijnde vrijgesteld voor een officieel document afhankelijk van een toets met betrekking tot het “publiek belang”¹⁸, en legt verder neer dat ondanks de algemene beschrijvingen van documenten neergelegd in dit deel, dat dergelijke documenten niet noodzakelijkerwijs zijn vrijgesteld, maar slechts als vrijgesteld beschouwd kunnen worden na de toepassing van dezelfde “publieke belangen” toets¹⁹. Dit artikel richt zich via rechtsinterpretatie op de heersende cultuur van geheimzinnigheid die wordt geassocieerd met het uitoefenen van de overheidszaken om die in plaats daarvan te vervangen met een normerende cultuur van publicatie en transparantie

Artikelen 24 tot 32: Mogelijke redenen voor het vrijstellen van documenten

54. Artikelen 24 tot 32 voorzien in beschrijvingen van verschillende soorten documenten (of informatie daarin) die als vrijgesteld beschouwd kunnen worden wanneer de publiek belangen toets wordt toegepast²⁰. Deze artikelen zijn opgesteld voor het specificeren van de soorten documenten en informatie die vrijgesteld kan worden, of geeft het negatieve effect weer dat het individu wenst te elimineren. Elk artikel handelt uitsluitend over een specifiek soort document of informatiereeks. Indien er een keuze in taal wordt geboden, is dit in antwoord op de alternatieve voorkeur om een bepaalde zaak verder uit te werken (artikel 29 (a)).

Deze documenten (of soorten van informatie) omvatten:

- Kabinetsdocumenten, waaronder aantekeningen, notulen of subcommissie documenten, ongeacht of die in concept zijn of definitief;
- Documenten die nationale veiligheid, defensie en/ of internationale relaties betreffen of beïnvloeden
- Documenten die de rechtshandhaving of -bedeling beïnvloeden
- Documenten of informatie, waarvan de openbaarmaking zou kunnen worden beschouwd als een minachting van de rechtbank of minachting van het parlement
- Documenten of informatie die zijn gerelateerd aan fabrieksgeheimen, zakelijke of commerciële aangelegenheden van de persoon, of die redelijkerwijs dergelijke aangelegenheden kunnen schaden indien zij openbaar worden gemaakt;
- Documenten of informatie die de nationale economie beïnvloeden;

¹⁸ Beleidsbouwsteen 4.4 “De wet/het wettelijk mandaat zal neerleggen dat waar het openbaar belang bij de openbaarmaking groter is dan de potentiële schade die kan worden veroorzaakt, de informatie openbaar moet worden gemaakt.”

¹⁹ Beleidsbouwsteen 3.2 “De wet/het wettelijk mandaat zal neerleggen dat geen enkel officieel document geheim gehouden zal worden tenzij er doorslaggevende openbare belangen zijn met betrekking tot het tegengestelde.”
Beleidsbouwsteen 4.2 “De wet/het wettelijk mandaat zal vastleggen dat in het vaststellen van een document is uitgesloten van openbaarmaking er een “openbaar belang toets” moet worden toegepast.”

Beleidsbouwsteen 4.3 “De wet/het wettelijk mandaat zal vaststellen dat documenten worden getoetst op een individuele basis en niet automatisch worden geplaatst in een uitzonderingscategorie.”

²⁰ Beleidsbouwsteen 4.1 “De wet/het wettelijk mandaat moet voorzien in uitsluitingen die duidelijk en nauw zijn uitgelijnd zodat uitsluitingen breed in omvang worden vermeden, wat de doelstelling van de vrijheid van informatie zou kunnen teniet doen.”

Artikel 33: Verschuiving van behandeling van persoonlijke informatie naar het kader voor privacy en gegevensbescherming

55. Artikel 33 voorziet in de geschikte bepaling voor het vergemakkelijken van de privacy en persoonlijke informatie van personen die niet de aanvrager zijn maar gecompromitteerd kunnen worden door de communicatie of de verlening van toegang aan de aanvrager. De bepaling is opgesteld om de juiste overlap te verlenen van de VVI en de privacy en gegevensbeschermingskaders.

HOOFDSTUK V – HERZIENING VAN EN BEROEP TEGEN BESLUITEN VAN PUBLIEKE LICHAMEN

56. **Hoofdstuk 5 van de modelwet** legt het recht van de aanvrager neer om een forum te hebben waar tegen onbevredigende besluiten van een functionaris van een voorgeschreven autoriteit in beroep kan worden gegaan. Dit hoofdstuk, samen met de bepalingen over geschillenbeslechting opgenomen in Hoofdstuk 6, voorziet in een alternatief geschillenbeslechtingskader dat is gericht op het minimaliseren van de tijd en kosten die zijn geassocieerd met rechterlijke toetsing in het geval dat een aanvrager ontevreden is met het antwoord op een verzoek voor informatie²¹.
57. Artikelen 34 en 35 verlenen een kader waarbij de bevoegdheid om besluiten te nemen met betrekking tot het antwoord op of de afwijzing van een aanvraag wordt gedelegeerd naar een functionaris binnen de voorgeschreven autoriteit, de aanvrager kan aan het hoofd van de voorgeschreven autoriteit een interne herziening vragen van het besluit.

Artikel 34: Recht op interne herziening waar van toepassing

58. Artikel 34, leden (1) en (2) voorzien in het algemeen recht van een aanvrager om een interne herziening aan te vragen in reactie op een besluit door die autoriteit.
59. Lid (3) legt nogmaals neer of verduidelijkt dat het nalaten om een besluit te nemen betreffende de zaken neergelegd in lid (1) binnen een redelijke termijn worden beschouwd als een weigering en is om die reden afhankelijk van een verzoek om interne herziening.
60. Lid (4) voorziet erin dat een verzoek voor een interne herziening slechts relevant is indien die wordt gedaan door iemand anders dan het hoofd van de autoriteit, zoals mogelijk gemaakt door artikel 22.

Artikel 35: Mechanisme van de interne herziening

61. Artikel 35 geeft de geldige termijn aan waarbinnen een interne herziening kan worden aangevraagd en het tijdskader waarbinnen de herziening moet worden afgerond. Lid (1) benadrukt dat indien een interne herziening wordt verleend, deze herziening moet worden uitgevoerd door niemand minder dan het hoofd van de voorgeschreven autoriteit, of in het geval van een Ministerie, de Directeur of Minister²². In het eerste geval, beperkt het lid de verstrekte redenen die kunnen worden onderworpen aan een herziening door de Minister. De gebieden die zijn onderstreept worden beschouwd als beleidsgebieden, die deliberatie van het geheel Kabinet weerspiegelen en die dus aan de specifieke overweging van de Minister moet worden overgelaten.

²¹ Beleidsbouwsteen 5.1 “De wet/het wettelijk mandaat zal procedures vaststellen voor handhaving, herziening en beroep inzake de vrijheid van informatie.”

²² Beleidsbouwsteen 5.2 “De wet/het wettelijk mandaat voorziet in een interne herziening van de oorspronkelijke beslissing door een aangewezen hogere autoriteit binnen de overheid.”

62. Lid (2) begin met het beschrijven van het proces dat maakt dat een aanvraag voor interne herziening geldig is, waarbij de tijdsaders worden aangegeven waarbinnen de aanvrager een dergelijke herziening moet indienen.
63. Lid (3) voorziet in een faciliterend kader dat de opties richting geeft voor de besluiten van degene die de herbeoordeling uitvoert, evenals het tijds kader waarbinnen de herziening zal worden afgerond.

Artikel 36: Voorzien in een beroep tegen een interne herziening

64. Artikel 36 voorziet erin dat de aanvrager tegen de laatste beslissing van de onafhankelijk aangewezen autoriteit in beroep kan gaan voor verdere scheidsrechterlijke uitspraak in zaken waar de aanvrager ontevreden blijft met het besluit van de interne herziening.²³.

HOOFDSTUK VI – INSTELLEN VAN DE AANGEWEEZEN AUTORITEIT, DE JUISTE VORM EN BEVOEGDHEDEN

65. **Hoofdstuk 6 van de modelwet** stelt de aangewezen autoriteit in. Dit is een kritiek onderdeel van een doelmatig wettelijk kader inzake toegang tot publieke informatie. De vereiste van onafhankelijk toezicht is essentieel voor het toezicht houden op naleving door de voorgeschreven autoriteiten, in zowel de publieke en private sector, en moet om die reden onafhankelijk zijn van de ambtenarij, wat voldoende afstand schept van formele beïnvloeding voor het voorzien in een doelmatige evaluatie van de prestatie van de autoriteiten. Het moet opgemerkt worden dat hoewel dit deel is opgesteld alsof het hoofd van dit lichaam een individu is, het even valide is dat dit lichaam wordt geleid door een groep personen (zoals een commissie of iets dergelijks). De rechtsgebieden behouden de uiteindelijke oordeel over de vorm van bestuur waaraan de voorkeur wordt gegeven voor dit toezichthoudend lichaam.
66. Wat essentieel is dat een dergelijk lichaam onafhankelijk is niet slechts van de politieke uitvoerende macht, maar ook dat er voldoende autonomie is van de belangen van de private sector die zouden vallen onder de paraplu van deze wet door de aard van de werkzaamheden die zij uitvoeren.
67. Gezien de reikwijdte van deze functie, het verzekeren van toegang tot informatie, blijft toezicht onbezoedeld door de perceptie van een neiging ten gunste van de uitvoerende macht of enige voorgeschreven autoriteit, moet een geschikt geplaatste functionaris worden geïdentificeerd om deze functie uit te voeren. In feite wordt in vele rechtsgebieden de rol van de autoriteit toegeschreven aan personen die op gelijke wijze zijn gesitueerd als de Ombudsman. Echter, zoals later zal blijken, suggereert de noodzaak voor harde handhavingsbepalingen die is aanbevolen dat het misschien niet het ideale model is.

Artikel 37: Instellen van een aangewezen autoriteit

68. Dienovereenkomstig, voorziet artikel 37 in de benoeming en verwijdering van een onafhankelijke autoriteit op dezelfde wijze als en met dezelfde criteria voor benoembaarheid als een parlementair commissielid of ombudsman²⁴, met dezelfde bepalingen voor de versterking van de benoemingstermijn. Verder, verzekert dit artikel dat de autoriteit geen andere emolumenten inkomen heeft of andere kenbaar gemaakte verplichting of band die de perceptie van een vooringenomenheid zou kunnen wekken. (Deze bepalingen zijn bijna gelijk aan die zijn voorgesteld voor de privacy en gegevensbeschermingscommissaris).

²³ Beleidsbouwsteen 3.5 “ De wet/het wettelijk mandaat zal het individueel beroepsrecht bij het onafhankelijke toezichthoudend lichaam ... na de weigering van de overheid om informatie openbaar te maken”.

²⁴ Beleidsbouwsteen 5.3 “De wet/het wettelijk mandaat zal voorzien in een onafhankelijk toezicht en arbitrage lichaam met de bevoegdheid onderzoek te doen op eigen initiatief of in reactie op klachten, bindende uitspraken te doen, partijen te verplichten actie te ondernemen, besluiten af te dwingen en sancties op te leggen.”

Artikel 38: Definitie van benoemingstermijn van de aangewezen autoriteit

69. Verder, als mechanisme voor het behouden van de integriteit van de functie en om te voorzien in integriteit en rechtvaardigheid, legt artikel 38 een maximum termijn neer voor de ambtsdragers bij de autoriteit. Deze maximum ambtstermijn is langer dan de verkiezingscyclus, rekening houdend met de beste praktijk.

Artikel 39: Bescherming van de aangewezen autoriteit

70. Verder om de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de autoriteit te behouden, voorziet artikel 39 in de bescherming van functionarissen van de autoriteit van aansprakelijkheid in verband met een handeling gepleegd of nagelaten in goed vertrouwen tijdens de uitoefening van zijn of haar functie. Die bescherming zal zich niet uitstrekken in zaken die persoonlijk schade tot gevolg hebben. Daarnaast is een voorziening getroffen in het wettelijk kader voor de schadeloosstelling van de autoriteit betreffende de kosten voor verdediging in rechtszaken.

Artikel 40: Voorzien in het delegeren van bevoegdheden

71. Als een kwestie van operationele en organisatorische uitvoerbaarheid, verleent artikel 40 de autoriteit enige van zijn of haar onderzoeks- en handhavingsbevoegdheden die aan haar zijn opgelegd bij wet te delegeren aan een bevoegde functionaris aangewezen voor dat doel door de autoriteit²⁵.

Artikel 41: Functies van de aangewezen autoriteit

72. Zoals aangegeven in artikel 41, zijn de belangrijkste functies van de aangewezen autoriteit het verzekeren van de naleving van de VVI-wetgeving door:
- het monitoren van hoe de wetgeving wordt geadmistreerd en het houden van evaluaties;
 - het initiëren van onderzoek naar de naleving in de functionering van de voorgeschreven autoriteiten;
 - het oplossen en bemiddelen bij klachten of beroep tegen besluiten;
 - het ontwikkelen van publieksvoorlichtingsprogramma's; en
 - het bevorderen van de beste praktijk met betrekking tot de toegang tot publieke informatie.

Deze algemene functies werden gecompileerd door het evalueren van beste praktijken, evenals het overwegen van een aanmoediging toezichtbenadering op het uitoefenen van de rol nodig voor het toezien op het implementeren van toegang tot publieke informatie.

Artikel 42: Vereiste om een eed tot geheimhouding af te leggen.

73. Artikel 42 vereist dat de personen die als gevolg van de uitvoering van de functies ingevolge deze wet toegang hebben tot informatie die als vrijgesteld zou worden beschouwd, een eed afleggen om geen gegevens te verspreiden die zij hebben verkregen als gevolg van de uitoefening van een bevoegdheid of tijdens de uitvoering van een taak ingevolge de wet, behalve in overeenstemming met deze speciale bepalingen van de wet inzake toegang tot informatie, enige andere normatieve handeling of zoals toegestaan door een rechterlijk bevelschrift.

²⁵ Beleidsbouwsteen 5.4 “De wet/het wettelijk mandaat moet voorzien in procedures die de bedrijfsvoering van het toezichthoudend lichaam richting geven, waaronder tijdslimieten voor beslissingen, de vorm voor beroepschriften, voor beslissingen en voor het delegeren van bevoegdheden.”

Artikel 43: Toezichhoudende bevoegdheden van de autoriteit

74. Artikel 43 geeft de autoriteit regelgevende bevoegdheden met als doel het uitvoeren van haar taken, waaronder de bevoegdheid al dergelijke handelingen uit te voeren als nodig, gunstig of geschikt blijken te zijn voor of in relatie tot het uitvoeren van deze functies, waaronder de bevoegdheid tot het onderzoeken van de werkzaamheden van een voorgeschreven autoriteit op eigen initiatief of in reactie op een klacht.

Artikel 44: Bevoegdheid van de autoriteit om bepaalde informatie te verkrijgen

75. In overeenstemming met het vorige artikel, stelt artikel 44 de autoriteit in staat informatie te verkrijgen over documentatie, verwerking en veiligheid van gegevens, en onder andere, om te vragen dat een persoon schriftelijk aan haar doet verleend in de aangegeven tijd toegang tot de gespecificeerde informatie.
76. Lid (1) introduceert het onderzoeksmechanisme en de kennisgevingsbericht, terwijl lid (2) de relevante autoriteiten verplicht naar waarheid te reageren op dergelijke kennisgeving wanneer die wordt uitgegeven.

Artikel 45: Inhoud van het kennisgevingsbericht

77. Artikel 45 wijdt uit over het kennisgevingsbericht, de vorm en inhoud daarvan, en lid (2) schrijft voor dat het tijds kader waarin een antwoord wordt verwacht moet worden opgenomen in dergelijke kennisgeving.

Artikel 46: Straf voor het nalaten om te reageren op het kennisgevingsbericht

78. Artikel 46 leden (1) en (2) versterkt de verplichting van de voorgeschreven autoriteit in te gaan op het kennisgevingsbericht en dit naar waarheid te doen.
79. Lid (3) geeft aan dat een falen om in te gaan op het kennisgevingsbericht door de autoriteit, of het opzettelijk onjuist beantwoorden daarvan, strafrechtelijke overtredingen zijn.
80. Lid (4) stelt een redelijke verdediging vast voor de overtreding neergelegd in lid (3)
81. Artikelen 47 tot 52 stellen de juiste procedure vast die de autoriteit kan volgen voor het ondernemen van een controle of onderzoek, waaronder de ontvangst van een klacht van een individu, de daaropvolgende kennisgeving aan de voorgeschreven autoriteit van een hangende onderzoek, en de voorziening voor de bevoegdheden te betreden, onderzoek te doen en inbeslagnames (onderworpen aan een uitgevaardigd bevelschrift en in bijzijn van een politiefunctionaris).

Artikel 47: Aangewezen autoriteit handelt naar aanleiding van klachten

82. Artikel 47 voorziet in de plicht van de aangewezen autoriteit om op een bepaalde manier te handelen na ontvangst van een klacht. De verplichtingen houden in het ondernemen van een onderzoek en het informeren van de aanklager van de uitkomst van dat onderzoek binnen een redelijke termijn.

Artikel 48: Vorm van de klacht

83. Artikel 48 geeft de algemene vorm aan waaraan de klacht moet voldoen zodra die is ingediend.

Artikel 49: Proces van het initiëren van een onderzoek

84. Artikel 49 geeft het proces aan dat de aangewezen autoriteit moet volgen voor het betrekken van de publieke/ voorgeschreven autoriteit die het onderwerp is van een klacht. Het voorgestelde mechanisme – onderzoekskennisgeving – moet worden betekend aan het hoofd van de publieke/ voorgeschreven autoriteit voorafgaand aan het begin van een onderzoek.

Artikel 50: Algemene bevoegdheden voor het ondernemen van zoekacties en inbeslagnames

85. Artikel 50 geeft de aangewezen autoriteit een algemene bevoegdheid de panden en erven van een publieke/ voorgeschreven autoriteit te betreden, voor het doen van onderzoek en waar nodig relevante documentatie in beslag te nemen in de loop van het onderzoek. Lid (2) van dit artikel beperkt de toepassing van deze algemene bevoegdheid zodat een bevelschrift met die strekking eerst moet worden verkregen en dat de functionarissen van de aangewezen autoriteit vergezeld moeten worden door een politiefunctionaris.

Artikel 51: Naleving van vrijstellingsbeginselen

86. Artikel 51 herbevestigt dat eerdere bepalingen dat specifieke documenten vrijgesteld zijn van verwerking ingevolge deze wet gelijkelijk van toepassing zijn in het geval van een onderzoek en inbeslagname.

Artikel 52: Onderzoek uitvoeren

87. Artikel 52 voorziet in algemene richtlijnen over hoe een aangewezen autoriteit onderzoek zal managen. Lid (2) voorziet erin dat beide partijen de mogelijkheid hebben om hun zaak voor te leggen aan de aangewezen autoriteit wanneer er hoorzittingen worden ondernomen voor het vooruit helpen van een onderzoek. Verdere uitwerking van de procedure wordt verwezen naar ondergeschikte regelgeving en/ of procesrecht.

Artikel 53: Het handhavingsbericht

88. Artikel 53 stelt het mechanisme vast waarmee de autoriteit aanwijzingen kan geven aan de voorgeschreven autoriteit die geacht wordt in strijd met de wet te opereren. Voorgeschreven autoriteiten zijn hierbij verplicht op de instructie in het mechanisme, het handhavingsbericht, te reageren of om die na te leven, of worden geacht de wet te hebben overtreden, waarbij zij sancties tegemoet kunnen zien voor het begaan van een strafrechtelijke overtreding.

Artikel 54: De vorm en inhoud van het handhavingsbericht

89. Artikel 54 geeft de vorm en inhoud aan van het handhavingsbericht. Lid (1) geeft aan hoe het bericht moet specificeren hoe de voorgeschreven autoriteit wordt verondersteld in overtreding te zijn, geeft de actie aan die is vereist om ondernomen te worden om met de overtreding om te gaan en in overeenstemming met transparantie, de voorgeschreven autoriteit te informeren over het recht op beroep tegen het handhavingsbericht. Lid (2) onderstreept dat de tijd waarbinnen een voorgeschreven autoriteit moet voldoen aan het bericht daarin moet zijn opgenomen.
90. Lid (4) voorziet erin dat de aangewezen autoriteit een handhavingsbericht intrekt indien een dergelijke intrekking noodzakelijk wordt.

Artikel 55: Voldoen aan het handhavingsbericht

91. Artikel 55 versterkt dat de voorgeschreven autoriteit verplicht is te handelen in overeenstemming met de richting aangegeven door het handhavingsbericht, behoudens rechterlijke uitspraken. Lid (2) stelt vast dat het een overtreding is om niet aan deze verplichting te voldoen.

HOOFDSTUK VII – VASTSTELLEN VAN OVERTREDINGEN EN STRAFFEN VOOR HET OVERTREDEN VAN DE BEPALINGEN

92. **Hoofdstuk 7 van de modelwet** stelt de strafrechtelijke overtredingen vast die zijn geassocieerd met het overtreden van specifieke bepalingen van de wet^{26, 27}.

Artikel 56: Overtreding in geval van schending van de richtlijnen voor beheer van bescheiden

93. Artikel 56 definieert als strafrechtelijke overtreding de opzettelijke schending van richtlijnen voor het beheer van bescheiden neergelegd door de Minister in artikel 61. Dit is bedoeld om het belang te benadrukken dat wordt gehecht aan beste praktijken voor het beheer van bescheiden als een hoeksteen bij het verzekeren van aansprakelijkheid en operationele continuïteit in de publieke sector. Verder, definieert dit artikel als speciale strafrechtelijk overtreding elke schending van het beheer van de bescheiden die geacht wordt te zijn ingevolge een verzoek om toegang tot officiële documenten. Het is de bedoeling dat de straf voor de schending van het laatste zwaarder zal zijn aangezien het een bewuste poging vertegenwoordigt om bescheiden te vervalsen en informatie te onderdrukken die ten deel vallen aan het publiek goed.

Artikel 57: Overtreding om de acties van de aangewezen autoriteit te verhinderen

94. Artikel 57 gaat in op de algemene praktijk die kan worden beschouwd als het verhinderen van de werkzaamheden van de aangewezen autoriteit of haar vertegenwoordigers. Iedere actie namens enige persoon kan worden beschouwd als een ernstige handeling tegen de doelstellingen van de wet en de uiteindelijke doelstellingen van grotere transparantie en dus groter publiek vertrouwen. Op dienovereenkomstige wijze, zal een dergelijke actie worden beschouwd als een strafrechtelijke overtreding, en de straf moet dat weerspiegelen.

Artikel 58: Overtreding voor het misleiden van de aangewezen autoriteit

95. Dienovereenkomstig handelt artikel 58 over de personen die worden beschouwd de aangewezen autoriteit te hebben misleid, of waarvan wordt gedacht dat zij de rechten toegewezen in Hoofdstuk 5 van de wet hebben misbruikt. De gecreëerde overtreding is toegespitst op een ontmoediging van het ergerlijke misbruik van deze machtigingsbepalingen die anders de operationele uitvoerbaarheid van de voorgeschreven autoriteit, de aangewezen autoriteit of beiden zou ondermijnen.

Artikel 59: Overtreding voor het schenden van de geheimhoudingseed

96. Artikel 59 behandelt personen die de geheimhoudingseed schenden die zijn afgelegd bij het opnemen van de functie binnen de aangewezen autoriteit. Dit is erop gericht om dergelijke voorvallen te beperken en te verzekeren dat er een niet aflatend vertrouwen is van het publiek in de autoriteit.

²⁶ Beleidsbouwsteen 5.1 “sic”

²⁷ Beleidsbouwsteen 5.10 “De wet/het wettelijk mandaat zal sancties vaststellen voor het falen om de plichten na te leven inzake de vrijheid tot informatie, voor het bevorderen van naleving daarvan.”

Artikel 60: Vaststellen van bescherming voor informant

97. Artikel 60 voorziet in bescherming van personen die terwijl zij in dienst zijn van een voorgeschreven autoriteit en kennis nemen van handelingen door die partij die tegenstrijdig zijn met de doelstellingen van deze wet of de bepalingen daarin, opzettelijk de relevante autoriteit op de hoogte stel van dergelijke actie. De bepaling inzake de “bescherming van de informant” is erop gericht om werknemers gerust te stellen dat zij kunnen handelen in het publiek belang door elke vergeldingsactie door het hoofd van de voorgeschreven autoriteit te beperken²⁸. Samen met deze bescherming is er de wettelijke plicht van de aangewezen autoriteit om anonieme kanalen in te stellen waar deze personen in goed vertrouwen informatie kunnen vrijgeven met betrekking tot overtredingen. Het effect van deze bepaling inzake informanten is om de wegen via waar informatie over ambtsmisdriven in privacybescherming wordt gerapporteerd aan de autoriteiten voor een spoedige rectificatie en/ of handhaving. Dit artikel identificeert ook een schending van de bescherming van informanten als een strafrechtelijke overtreding.

HOOFDSTUK VIII – ALGEMENE BEPALINGEN VOOR HET VERGEMAKKELIJKEN VAN DE IMPLEMENTATIE VAN HET KADER E

98. **Hoofdstuk 8 van de modelwet** voorziet in verschillende overwegingen die gunstig zullen zijn voor de handhaving van de belangrijkste aspecten van de wet die is neergelegd in de voorgaande artikelen.

Artikel 61: Minister stelt richtlijnen vast voor het bijhouden van bescheiden

99. Geschikte systemen voor het bijhouden, opslaan en verwijderen van bescheiden zijn van essentieel belang voor de directe implementatie van de latere bepalingen van deze wet. Dienovereenkomstig voorziet artikel 61 in de vaststelling, bij wet, van een tweeledige verantwoordelijkheid: – die van de relevante Minister voor het vaststellen van dergelijke normen, regels en richtlijnen die de beste praktijk verzekeren en vastleggen in het beheer van bescheiden, en dat van de overheid, en de toepasselijke semi-overheidslichamen en private lichamen om systemen in te voeren die voldoen aan deze richtlijnen²⁹. Met betrekking hiertoe kan de Minister advies vragen van partijen, waaronder in het bijzonder de nationale archieven van de overheid in de ontwikkeling en instelling van dergelijke richtlijnen en regels. Ingevolge beide verplichtingen, voorziet het artikel ook in het toezicht op de implementatie van dit systeem door de aangewezen autoriteit.

²⁸ Beleidsbouwsteen 6.1 “De wet/het wettelijk mandaat zal vaststellen dat individuen beschermd zijn van enige wettelijke, administratieve of werk-gerelateerde sancties voor het vrijgeven van informatie over wangedrag indien zij naar goed geloof hebben gehandeld en in de redelijke overtuiging dat de informatie substantieel waar was en bewijsmateriaal openbaar heeft gemaakt over wangedrag, aangezien het opnemen van goede bescherming van informanten een indicatie geeft van de bereidheid van een overheid om zichzelf te onderwerpen aan legitiem nauwkeurig onderzoek.”

Beleidsbouwsteen 6.2 “De wet/het wettelijk mandaat zal ook vastleggen welke de anonieme kanalen zijn voor het naar buiten brengen van informatie, om de kans te verhogen op rapportages over wangedrag.”

²⁹ Beleidsbouwsteen 2.4 “Er zal een bepaling zijn voor de productie en handhaving van technische standaarden die zijn ontworpen voor het bevorderen van vrijheid van informatie.”

Beleidsbouwsteen 3.6 “De wet/het wettelijk mandaat zal voorzien in passende standaarden voor het bijwerken, opslaan en afdanken van informatie.”

Beleidsbouwsteen 3.7 “De wet/het wettelijk mandaat zal vaststellen dat het managing van vrijheid van informatie wordt geleid door de doelstellingen van veiligheid, doeltreffendheid, doelmatigheid en gebruiksvriendelijke beheer van bescheiden.”

Artikel 62: Ontwikkeling van gedragscodes

100. Terwijl wordt erkend dat de verzoeken aan voorgeschreven autoriteiten verschillend zullen zijn, verwijst de wet verdere, meer gedetailleerde aanwijzingen naar een co-regelgeving benadering die wordt voorgesteld in artikel 62. De ontwikkeling van een praktijkcode zal de vaststelling van door industrie geleide, maar door de autoriteit gefaciliteerde richtlijnen aanmoedigen, die beter passen bij de modaliteiten van hun operaties zonder een onnodige belasting te worden.³⁰

Artikel 63: Correctie van persoonlijke informatie

101. Artikel 63 werkt in samenhang met artikel 33 voor het geven van richting aan de interactie van de wettelijke kaders voor vrijheid van informatie en privacy en gegevensbescherming.

Artikel 64: Rol van de rechter

102. Artikel 64 geeft verheldering over de rol van de rechter als de ultieme beroepsforum indien een van beide partijen ontevreden blijft met de uitkomst van een geschillenbeslechtsingsprocedure dat is ondernomen door de autoriteit³¹. Dit artikel bevestigt tevens de bevoegdheid van de rechter om civiele straffen op te leggen voor schendingen van de wet die niet als overtreding worden beschouwd in Hoofdstuk 8 van de wet.

Artikel 65: De aangewezen autoriteit rapporteert jaarlijks aan de wetgevende macht

103. Artikel 65 voorziet erin dat de aangewezen autoriteit jaarlijks rapporteert aan het parlement betreffende de prestatie van de bredere overheid en relevante lichamen inzake de naleving van de toegang tot informatie praktijken. Dit artikel voorziet ook in wettelijk gewicht van het voorgestelde systeem waarbij de Ministers verplicht zijn bijstand te verlenen, of de vereiste informatie door te geleiden naar de autoriteit ter bevordering van de voorbereiding en indiening van het jaarrapport.

Artikel 66: Verantwoordelijkheid van de Minister om regelgeving vast te stellen

104. Artikel 66 voorziet in een algemene machtigende bepaling waardoor de relevante Minister regelgeving kan vaststellen die nodig zijn voor het uitvoeren of uitbreiden van bepaalde bepalingen in de wet³².

³⁰ Beleidsbouwsteen 2.5 “Er zal een bepaling zijn die co- en zelfregulering in bepaalde sectoren van de markt of activiteiten erkent.”

³¹ Beleidsbouwsteen 5.6 “De wet/het wettelijk mandaat zal vastleggen dat zowel de verzoeker en het overheidslichaam het recht hebben in beroep te gaan bij de rechter tegen de beslissingen van het toezichhoudend lichaam.”

³² Beleidsbouwsteen 3.8 “De wet/het wettelijk mandaat zal de richtlijnen vastleggen die gevolgd dienen te worden bij de selectie van zoek- of filtermechanismen die geassocieerd worden met de beschikbaarheid van informatie van openbaar belang.”

BIJLAGEN

Bijlage 1

Deelnemers in de Eerste Consultatieve Workshop voor de Werkgroep van het HIPCAR project, van de Werkgroep inzake ICT Wetgevingskader voor Kwesties de Informatiemaatschappij rakende Gros Islet, Sainte-Lucie, 8-12 Maart 2010

Officieel Benoemde Deelnemers en Waarnemers

Land	Organisatie	Familienaam	Voornaam
Antigua and Barbuda	Ministry of Information, Broadcasting, Telecommunications, Science & Technology	SAMUEL	Clement
Bahamas	Utilities Regulation & Competition Authority	DORSETT	Donavon
Barbados	Ministry of Finance, Investment, Telecommunications and Energy	BOURNE	Reginald
Barbados	Ministry of Trade, Industry and Commerce	COPPIN	Chesterfield
Barbados	Cable & Wireless (Barbados) Ltd.	MEDFORD	Glenda E.
Barbados	Ministry of Trade, Industry and Commerce	NICHOLLS	Anthony
Belize	Public Utilities Commission	SMITH	Kingsley
Grenada	National Telecommunications Regulatory Commission	FERGUSON	Ruggles
Grenada	National Telecommunications Regulatory Commission	ROBERTS	Vincent
Guyana	Public Utilities Commission	PERSAUD	Vidiahar
Guyana	Office of the Prime Minister	RAMOTAR	Alexei
Guyana	National Frequency Management Unit	SINGH	Valmikki
Jamaica	University of the West Indies	DUNN	Hopeton S.
Jamaica	LIME	SUTHERLAND CAMPBELL	Melesia
Saint Kitts and Nevis	Ministry of Information and Technology	BOWRIN	Pierre G.
Saint Kitts and Nevis	Ministry of the Attorney General, Justice and Legal Affairs	POWELL WILLIAMS	Tashna
Saint Kitts and Nevis	Ministry of Youth Empowerment, Sports, Information Technology, Telecommunications and Post	WHARTON	Wesley
Saint Lucia	Ministry of Communications, Works, Transport and Public Utilities	FELICIEN	Barrymore
Saint Lucia	Ministry of Communications, Works, Transport and Public Utilities	FLOOD	Michael R.
Saint Lucia	Ministry of Communications, Works, Transport and Public Utilities	JEAN	Allison A.
Saint Vincent and the Grenadines	Ministry of Telecommunications, Science, Technology and Industry	ALEXANDER	K. Andre
Saint Vincent and the Grenadines	Ministry of Telecommunications, Science, Technology and Industry	FRASER	Suenel

Land	Organisatie	Familienaam	Voor naam
Suriname	Telecommunicatie Autoriteit Suriname/Telecommunication Authority Suriname	LETER	Meredith
Suriname	Ministry of Justice and Police, Department of Legislation	SITALDIN	Randhir
Trinidad and Tobago	Ministry of Public Administration, Legal Services Division	MAHARAJ	Vashti
Trinidad and Tobago	Telecommunications Authority of Trinidad and Tobago	PHILIP	Corinne
Trinidad and Tobago	Ministry of Public Administration, ICT Secretariat	SWIFT	Kevon

Regional/Deelnemers vanuit Regionale en/of Internationale Organisaties

Organisatie	Familienaam	Voor naam
Caribbean Community Secretariat (CARICOM)	JOSEPH	Simone
Caribbean ICT Virtual Community (CIVIC)	GEORGE	Gerry
Caribbean ICT Virtual Community (CIVIC)	WILLIAMS	Deirdre
Caribbean Telecommunications Union (CTU)	WILSON	Selby
Delegation of the European Commission to Barbados and the Eastern Caribbean (EC)	HJALMEFJORD	Bo
Eastern Caribbean Telecommunications Authority (ECTEL)	CHARLES	Embert
Eastern Caribbean Telecommunications Authority (ECTEL)	GILCHRIST	John
Eastern Caribbean Telecommunications Authority (ECTEL)	HECTOR	Cheryl
International Telecommunication Union (ITU)	CROSS	Philip
International Telecommunication Union (ITU)	LUDWIG	Kerstin
Office of Trade Negotiations (formerly CRNM) Caribbean Community Secretariat (CARICOM)	BROWNE	Derek E.
Organization of Eastern Caribbean States Secretariat (OECS)	FRANCIS	Karlene

Experts voor het HIPCAR Project

Familienaam	Voor naam
MARTÍNS DE ALMEIDA	Gilberto
GERCKE	Marco
MORGAN ³³	J Paul
PRESCOD	Kwesi

³³ Workshop Voorzitter.

Bijlage 2

Deelnemers in de Tweede Consultatieve Workshop (fase B) voor de Werkgroep van het HIPCAR project, van de Werkgroep inzake ICT Wetgevingskader voor Kwesties de Informatiemaatschappij rakende Frigate Bay, Saint Kitts and Nevis, 19-22 Juli 2010

Officieel Benoemde Deelnemers en Waarnemers

Land	Organisatie	Familienaam	Voornaam
Antigua and Barbuda	Ministry of Information, Broadcasting, Telecommunications, Science & Technology	SAMUEL	Clement
Bahamas	Utilities Regulation and Competition Authority	DORSETT	Donavon
Barbados	Ministry of Finance, Investment, Telecommunications and Energy	BOURNE	Reginald
Barbados	Office of Trade Negotiations	BROWNE	Derek
Barbados	Ministry of Trade, Industry and Commerce	NICHOLLS	Anthony
Belize	Ministry of Finance	LONGSWORTH	Michelle
Belize	Public Utilities Commission	PEYREFITTE	Michael
Dominica	Ministry of Information, Telecommunications and Constituency Empowerment	CADETTE	Sylvester
Dominica	Ministry of Legal Affairs	RICHARDS-XAVIER	Pearl
Grenada	National Telecommunications Regulatory Commission	FERGUSON	Ruggles
Grenada	National Telecommunications Regulatory Commission	ROBERTS	Vincent
Guyana	Public Utilities Commission	PERSAUD	Vidiahar
Guyana	Office of the President	RAMOTAR	Alexei
Guyana	National Frequency Management Unit	SINGH	Valmikki
Jamaica	Office of the Prime Minister	MURRAY	Wahkeen
Jamaica	Attorney General's Chambers	SOLTAU-ROBINSON	Stacey-Ann
Jamaica	Digicel Group	GORTON	Andrew
Jamaica	LIME	SUTHERLAND CAMPBELL	Melesia
Saint Kitts and Nevis	Ministry of National Security	ARCHIBALD	Keisha
Saint Kitts and Nevis	Department of Technology	BOWRIN	Pierre
Saint Kitts and Nevis	ICT4EDC Project	BROWNE	Nima
Saint Kitts and Nevis	Government of St. Kitts and Nevis	CHIVERTON	Eurta
Saint Kitts and Nevis	Department of Technology	HERBERT	Christopher
Saint Kitts and Nevis	Ministry of Youth Empowerment, Sports, Information Technology, Telecommunications and Post	LAZAAR	Lloyd
Saint Kitts and Nevis	Ministry of Finance, Financial Intelligence Unit	MASON	Tracey
Saint Kitts and Nevis	Ministry of Sustainable Development	MUSSENDEN	Amicia
Saint Kitts and Nevis	Ministry of Youth Empowerment, Sports, Information Technology, Telecommunications and Post	PHILLIP	Glen

Pays	Organisation	Nom	Prénom
Saint Kitts and Nevis	Attorney General's Chambers	POWELL WILLIAMS	Tashna
Saint Kitts and Nevis	Ministry of Finance, Financial Intelligence Unit	SOMERSALL- BERRY	Jacqueline
Saint Kitts and Nevis	Ministry of Youth Empowerment, Sports, Information Technology, Telecommunications and Post	WHARTON	Wesley
Saint Lucia	Ministry of Communication, Works, Transport and Public Utilities	DANIEL	Ivor
Saint Lucia	Ministry of Communications, Works, Transport and Public Utilities	FELICIEN	Barrymore
Saint Lucia	Cable & Wireless (St. Lucia) Ltd.	LEEVY	Tara
Saint Lucia	The Attorney General's Chambers	VIDAL-JULES	Gillian
Saint Vincent and the Grenadines	Ministry of Telecommunications, Science, Technology and Industry	ALEXANDER	K. Andre
Saint Vincent and the Grenadines	Ministry of Telecommunications, Science, Technology and Industry	FRASER	Suenel
Suriname	Telecommunicatiebedrijf Suriname (TELESUR)	JEFFREY	Joan
Suriname	Telecommunicatie Autoriteit Suriname	LETER	Meredith
Suriname	Ministry of Justice and Police	SITLADIN	Vyaiendra
Suriname	Ministry of Transport, Communication and Tourism	SMITH	Lygia
Trinidad and Tobago	Office of the Prime Minister, Information Division	MAHARAJ	Rishi
Trinidad and Tobago	Ministry of Public Administration, Legal Services Division	MAHARAJ	Vashti
Trinidad and Tobago	Telecommunications Authority of Trinidad and Tobago	PHILIP	Corinne
Trinidad and Tobago	Ministry of Public Administration, ICT Secretariat	SWIFT	Kevon

Regional/Deelnemers vanuit Regionale en/of Internationale Organisaties

Organisatie	Familienaam	Voornaam
Caribbean Community Secretariat (CARICOM)	JOSEPH	Simone
Caribbean ICT Virtual Community (CIVIC)	HOPE	Hallam
Caribbean ICT Virtual Community (CIVIC)	ONU	Telojo
Eastern Caribbean Telecommunications Authority (ECTEL)	WRIGHT	Ro Ann
International Telecommunication Union (ITU)	CROSS	Philip
International Telecommunication Union (ITU)	LUDWIG	Kerstin
Organization of Eastern Caribbean States Secretariat (OECS)	FRANCIS	Karlene

Experts voor het HIPCAR Project

Familienaam	Voornaam
GERCKE	Marco
MORGAN ³⁴	J Paul
PRESCOD	Kwesi

³⁴ Workshop Voorzitter.

